

KLAGESAGER:
Vi skal turde
tale om dem

**KRIMINELLE
POLITIBØRN:**
Gør op med
berøringsangsten

UKRAINE:
Evakueret
fra missioner

NYT FRA POLITIFORBUNDET

Formand for lederne:
Jeg forlader "butikken"
fortrøstningsfuld

PET:
Nu med
fagpolitisk ansigt

01/2022

DANSK POLITI

Politiets IT bliver moderniseret:

**Farvel til papirprint,
spildtid og lappeløsninger**

Der er grund til at være **imponeret** over politiet

– også når der ikke er store mediesager

HEINO KEGEL
FORBUNDSFORMAND

Politifolk og politiarbejde er genstand for større opmærksomhed end nogensinde før.

På godt og skidt.

For opmærksomheden er langt hen ad vejen bundet op på enkeltsager og følelser, og måske ikke så meget på den brede forståelse af, hvad politiet er og kan og skal kunne.

I hvert fald sjældent.

Der har næppe nogensinde været så bredt et udbud af true crime-serier på alle platforme, hvad enten det er podcasts, tv-serier, bøger, foredrag eller dokumentarer.

True crime er blevet big business med sit eget korps af faste kommentatorer og foredragsholdere.

Der er bygget en hel underholdningsindustri op af tidligere politifolk, som kommenterer på drabssager, opklaringer, PET og alt andet, der er oppe i tiden.

Alt sammen sikkert fint nok, og de fleste gør det godt.

Udfordringen er nok bare, at der let går overflade, drama og følelser i samfundsdebatten om politiet.

Den forfærdelige drabssag fra Aalborg, hvor 22-årige Mia Stevns blev samlet op af en mørk bil en tidlig morgen og siden slået ihjel, er seneste eksempel.

Jeg mindes ikke at have set lignende live-opdateringer i så mange medier før i forbindelse med en drabssag.

Eller at journalister var med og kommenterede alle steder om det mindste, hele tiden – sågar i skoven, hvor der blev fundet ligdele.

Om man kan lide det, er en smags-sag.

Det gik i hvert fald meget tæt på.

Jeg håber ikke, at et andet væsentligt aspekt i sagen gik hen over hovedet på de politikere, som gerne kommentere-

”

Det er så imponerende, hvordan alle smider alt og møder ind og bidrager til at løse og opklare. På samme måde som det skete under angrebet på Krudttønden og synagogen i februar 2015. Politifolk brænder for deres arbejde.

de på den tragiske hændelse.

Nemlig hvad politiet kan, hvis vi får lov.

Eller hvilken helt utrolig holdånd, professionalisme og faglig stolthed, der griber alle politifolk, når der er den slags sager.

Det er så imponerende, hvordan alle smider alt og møder ind og bidrager til at løse og opklare.

På samme måde som det skete under angrebet på Krudttønden og synagogen i februar 2015.

Politifolk brænder for deres arbejde. I sin tid er de alle sammen blevet politifolk for at gøre en forskel og hjælpe.

Det er det, som for alvor træder synligt frem under den slags sager.

Og det er en indstilling og professionalisme, som alle bør være taknemmelige for og stolte af.

Sager, som opklaringen af Mia Stevns-drabet, Kim Wall-sagen eller

terrorangrebet i 2015 er kendte eksempler på, hvor dygtige danske politifolk er.

Men det er også historier, som lynhurtigt glemmes – i hvert fald af de fleste politikere.

De samme politikere er raskt væk med til at acceptere, at politifolk i flere år næsten ikke er blevet efter- og videreuddannet, til trods for at samfundet er bragt afsted og har udviklet sig. At manglen på videreuddannelse og kompetenceudvikling især har ramt efterforskningen.

At politiet faktisk risikerer at blive dårligere til netop at opklare de store sager, fordi der er sparet helt urimeligt i årevis.

At der dagligt henlægges og opgives sager, simpelthen fordi vi ikke har timer nok.

Vi mangler måske op mod 3.000 politifolk for at stå mål med opgaverne fremover.

At økonomisk kriminalitet særligt i cyberspace er eksploderet, og at politiet slet ikke har ressourcer eller videreuddannelsen til fremadrettet at løse den opgave, hvis ikke der sættes ind.

At politifolk i stigende grad chikaneres og intimideres, når de er i indsats, især ved at blive udstillet på sociale medier.

At politifolk i årevis er blevet pakket ind i målkrav, som forsurer og skader indsatsen.

At politiet er blevet ramt hårdt af svigt andre steder i samfundet, eksempelvis et stort svigt over for psykisk sårbare og udsatte, som langhen ad vejen er blevet en politiopgave, i stedet for at de får den behandling og hjælp, de rent faktisk har brug for. Nu mødes de i stigende grad med magtanvendelse og indlæggelse.

De samme politikere, som kan glæde sig over, at politiet løser sager så flot, burde snarere bekymre sig over, om de ikke har sparet for meget og for hårdt til, at det kan fortsætte på den måde.

At politiet ikke bare kan styres af følelser og symbolpolitik.

Der skal være et fundament.

Netop det fundament, som fører til det politiarbejde, vi alle er så stolte af. ■

Berøringsangst og mistillidskultur

Politilederen B blev mødt af mistillid, da han fortalte på arbejdspladsen, at hans søn havde forbindelse til en bande. Til trods for, at han i samme forbindelse tog skarpt afstand fra sønnen, valgte man at flytte B til en administrativ stilling uden personaleledelse.

- Det er ubehageligt at opleve, hvor svært systemet har ved at tackle sager, som går tæt på. Der er berøringsangst, og man bliver nærmest behandlet som luft. Jeg mener, der er behov for et opgør, for det rammer ekstra hårdt, når det fællesskab, man er en del af, pludselig vender en ryggen. Jeg tænker, at kolleger, der har haft skudsager, eller på anden måde er havnet i en svær situation, har oplevet det samme, fortæller B.

Han mærkede, hvordan det er tabuiseret, når kriminaliteten kommer så tæt på, at det er familiemedlemmer eller nære relationer, der begår den. Så lukker systemet.

- Vi har det utroligt svært som politifolk med den tanke og den mulighed, at det skulle være nogle af vores egne nære, der bliver kriminelle. Det oplever vi virkelig som et personligt nederlag, og når vi samtidig bliver mødt af kulde fra det fællesskab, vi er en del af i politiet, så bliver det dobbelt svært. Vi skal blive bedre til at tale om de svære ting, mener B.

14

Indhold

”

Problemet hedder politikerne. Nemlig det faktum at en enkelt sag, hvor politifolk har gjort eller sagt noget forkert, bliver smurt ud over hele politistyrken og bliver brugt til at mistænkeliggøre alle. At det hver gang glemmes, at 99 procent af alle politifolk laver fremragende, professionelt, pletfrit og dygtigt arbejde døgnet rundt i hele landet i de mest pressede situationer.

Lars Wolsgaard, formand
for Københavns Vestegns
Politiforening

- 6** Vi skal blive bedre til at tale om klager
- 8** Hovedrengøring, modernisering og udbygning – politiets IT skal fremtidssikres
- 14** Behov for opgør med berøringsangsten i politiet
- 17** Kort Nyt
- 18** **Et år som forbundsformand:**
- Jeg er stadig stolt, ydmyg og klar til at kæmpe
- 24** **Evakueret fra missioner i Ukraine:** - Vi håber snart at vende tilbage
- 29** Kort Nyt Bøger
- 30** Hver anden betjent påvirkes psykisk af jobbet
- 34** Politiets ansatte trives godt – omvæltningerne i Rigspolitiet sætter dog spor
- 38** **Politihistorie:** Besættelsens parteringsdrab
- 60** Debat

Vi skal blive bedre til at tale om klager

Antallet af sager mod politiet er steget med 84 procent, siden Den Uafhængige Politiklagemyndighed så dagens lys i 2012. Stigningen forventes at fortsætte.

- Grænserne har flyttet sig, og det skal vi blive bedre til at omfavne og italesætte i politiet. **Det er på ingen måde rart for kollegerne at få en klagesag**, så vi burde faktisk i højere grad bruge sagerne som læringspunkter for bedre at forebygge og passe på kollegerne, foreslår formanden for Københavns Politiforening.

TEKST NICOLAI SCHARLING OG KARINA BJØRNHOLDT

FOTO ARKIV

Det er efterhånden lidt med klagesager i politiet som med tyngdeloven. Det er noget, som rammer alle. Faktisk er antallet af indgivne klager mod politiet steget med 84 procent, siden Den Uafhængige Politiklagemyndighed, DUP, så dagens lys i 2012. Fra 1.779 til 3.279 klager i 2020. Heraf resulterede små seks

procent i en eller anden form for kritik af den politiansatte.

- Klagesagerne er så indgroet del af politiarbejdet, at det – sat på spidsen – næsten er en opfattelse hos en del politifolk, at hvis ikke man får klager, så har man ikke lavet noget, fortæller formand for Københavns Politiforening, Ole Sønder.

Han fortsætter:

- Og lidt som en naturlov holder vi dem bare ud i strakt arm og siger, sådan er det. Det hører desværre med. Det er en samfundsudvikling. Folk er hurtige til at sende en klage afsted. Men måske skulle vi også blive bedre til at bruge dem som læringspunkter og forebygge. Vi er allerede så småt på vej med at indføre ledelsesopfølgning på borgerklager, men kollegerne skal måske også blive bedre til internt at påpege uhensigtsmæssigheder hos hinanden.

Det er min bedste overbevisning, at politiet ikke får flere klager, fordi vi er blevet ringere, faktisk tværtimod tror jeg. Vi har generelt en højere etik end nogensinde. Men samfundet har forandret sig, og oplevelsen hos borgeren, af hvad der er rigtigt og forkert, har forandret sig. Det at have ret er blevet vigtigere. Det skal vi forstå, og det skal vi blive bedre til at samle op på for kollegernes skyld, siger Ole Sønder.

En tendens der ikke kan ændres

For den 44-årige foreningsformand handler det ikke om

at sætte tider op mod hinanden. Det handler om at ruste kollegerne bedst muligt til den tid, de lever i.

- En klagesag er ret ubehagelig. Det er en uvis ting eller en ubehagelig anklage, som kan have betydning for karrieren, som pletter CV'et, og der kan gå mange måneder inden der falder en afgørelse. Alt, hvad vi kan gøre for forebygge, skal vi også gøre. For det slider på kollegerne, og det kan opleves som virkeligt uretfærdigt. Der opfordres ligefrem i næsten urimelig grad til at klage over politiet, og det er enormt nemt at gøre, siger Ole Sønder.

- Men det er også en tendens, som vi ikke kan ændre på. Vi kan ikke rulle tiden baglæns eller sige, at det bare skal være, som det var for 20 år siden, dengang jeg startede i politiet. Da kunne vi slippe afsted med mere uden at få klager. Der var et andet syn på korpsånd, som var det rigtige i den tid, men som har andre grænser i dag. I hvert fald set fra de borgere, vi er i kontakt med, og også de yngre kolleger. Synet på, hvad der er forkert adfærd, er skubbet, fortæller foreningsformanden.

Opgør med berøringsangsten

Ifølge Ole Sønder handler det meget om angsten for at blive skudt noget i skoene, eller for reaktionerne udefra, at politiet blot ekspederer alt videre og ikke selv samler op og bruger det som læring.

- Derfor synes jeg, det er på tide, at vi tager et opgør med berøringsangsten og internt samler mere op på klager. Ikke for at pege fingre, men for at forebygge. Passe endnu bedre på kollegerne. Vi lever altså i en tidsalder, hvor alt bliver optaget og opdaget. Vi skal måske have fat i en kollega, som har fået flere klager for sit sprogbrug, ikke fordi han eller hun mener noget med det, men fordi det bare opfattes forkert af modtageren. Vi kan hjælpe ham eller hende meget ved at få taget fat i det og få taget

snakken, sådan at der måske fremover ikke bliver klaget helt så meget, siger Ole Sønder.

- Vi har i Politiforbundet rejst debatten om chikane mod politifolk, især når det kommer til mobiloptagelser og fotos delt på sociale medier, eller truslen om at gøre det. Det har taget overhånd og risikerer at handlingslamme den enkelte. Det er kolossalt vigtigt at få gjort noget ved. Men når vi rejser sådan en dagsorden, må vi samtidig også selv gøre vores til at samle op i politiet og lære og forebygge, netop omkring adfærd og tendenser, siger Ole Sønder.

Pas på et øjeblik tankeløshed

På Københavns Vestegn kan foreningsformand Lars Wolsgaard godt følge argumentationen fra Ole Sønder i København.

- Det er en enormt svær debat. Men den er vigtig, hvis vi skal passe bedst muligt på kollegerne. Og det gælder på flere måder; for vi lever i et gennembrug og overvåget samfund, hvor politifolk er i søgelyset hele tiden. Også privat. Et øjeblik tankeløshed eller forkert formulering kan bare have store konsekvenser, også i fritiden, eksempelvis under en bytur, hvor det ender på de sociale medier. En ageren, som strider mod decorumkravet til politifolk, og som måske ikke blev opdaget tidligere, men i dag bliver det, også selvom det er en mindre forseelse, siger Lars Wolsgaard, der også er ansvarlig for arbejdsmiljøområdet i Politiforbundets forhandlingsudvalg.

- Hvis ikke vi tager livtag med den svære debat, bruger det som læringspunkter, husker hele tiden at følge op

på det over for kolleger, ikke bare i politiskoletiden, men løbende i politikarrieren, ja så risikerer vi et se en række sager, vi helst havde været foruden. Som polititjenestemand er man bare ansvarlig på en lang række områder, også i fritiden, i forhold til sine handlinger og færden. Og det er nok en endnu sværere balancegang med de sociale medier og den verden, vi har i dag i det hele taget, hvor alle andre gør noget, som man måske også vil være en del af, fastslår Lars Wolsgaard.

Det er en problematik, som Henrik Skriver Jensen kan nikke genkendende til. Han er dels foreningsformand i Midt- og Vestjyllands Politi, dels medlem af Politiforbundets forhandlingsudvalg og ansvarlig for det personale politiske område.

- Arbejdsliv og privatliv flyder i dag sammen på en helt anden måde end tidligere, og det er vigtigt at holde sig for øje. Måske især for de yngre kolleger, der lige skal finde ud af, at decorumkravet også gælder uden for arbejdstiden, siger Henrik Skriver Jensen.

Smurt ud over hele styrken

Ifølge Lars Wolsgaard har politiet et grundlæggende problem, som medfører stor berøringsangst og frygt for at tage de svære samtaler internt.

- Problemet hedder politikerne. Nemlig det faktum at en enkelt sag, hvor politifolk har gjort eller sagt noget forkert, bliver smurt ud over hele politistyrken og bliver brugt til at mistænkeliggøre alle. At det hver gang glemmes, at 99 procent af alle politifolk laver fremragende, professionelt, pletfrit og dygtigt arbejde døgnet rundt i hele landet i de mest pressede situationer. Derfor er vi bange for at diskutere etik, fordi det altid bliver kørt af sporet, når medier og den politiske debat griber det, fastslår han.

- I stedet for at glæde sig over, at 97,6 procent af adfærdsklagerne i 2020 blev affejet som grundløse, så kan politikerne udlægge det som, at der bliver "dømt" for få politifolk.

- Derfor har vi berøringsangst, selvom det er vigtige læringspunkter. Og derfor snakker vi måske heller ikke nok om de heldigvis meget, meget få sager, hvor politifolk begår noget kriminelt og dømmes, siger han.

Alle tre foreningsformænd mener, at det er vigtigt at få talt mere åbent om de sager, hvor politifolk kommer galt afsted. Netop fordi de er sjældne og intet har at gøre med det øvrige politi, og fordi de netop kan bruges som læring.

- De får helt urimeligt lov til at sætte pletter på alle os andre i debatten, og det gælder, hver gang borgere har en ubehagelig oplevelse i mødet med politiet. Det bliver smurt ud på alle andre, netop derfor skal vi nok gøre mere internt for at behandle, diskutere og uddanne løbende – i takt med tidsånden, siger Henrik Skriver Jensen.

Lars Wolsgaard supplerer:

- Hvis vi skal passe bedst muligt på medlemmerne, udover de mange millioner kroner vi bruger til hjælp til advokatbistand, så bør det også være at sikre løbende læring og erfaring omkring klager eller brodne kar. ■

DUP 2020

Den uafhængige Politiklage-myndighed, DUP, modtog i 2020 i alt 3.279 sager.

794 heraf var klager over politipersonalets adfærd.

DUP færdigbehandlede i 2020 i alt 710 adfærdsklager.

Af de 710 sager resulterede 9 i kritik af politiet.

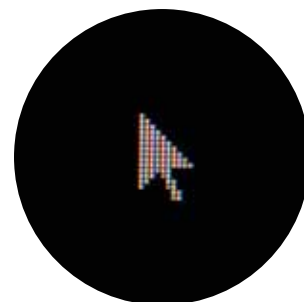
13 sager blev omfattet af en beklagelse/uhensigtsmæssig opførelse.

Hovedrensning, **modernisering** og udbygning

*- POLITIETS **IT** SKAL FREMTIDSSIKRES*

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Et trecifret millionbeløb i seneste flerårssaftale gør det muligt at få ryddet op i politiets såkaldte tekniske gæld, modernisere og bygge ovenpå. **Det betyder blandt andet et langt bedre POLSAS, og at Færøerne og Grønland endelig kommer med på IT-toget.** Ambitionen er på sigt en 100 procent elektronisk sagsbehandling i hele strafferetskæden, samt IT-systemer der kan følge med nye krav og behov.

løbet af de næste syv til 10 år skal politi, anklagemyndighed og domstole være 100 procent digitaliseret, når det gælder sagsbehandling. Det er ambitionen, fortæller direktør i Rigspolitiets Koncern IT, Lars Ole Dybdal til DANSK POLITI.

Han erkender i samme åndedrag, at det er en teknisk stor proces, for ikke at tale om en lige så stor kulturel proces, når for eksempel store efterforskninger og sagskomplekser fremover skal være helt papirløse.

- Men LCIK-anmeldelser og politiets Bødeapp er eksempler på, hvor sagsbehandlingen allerede er fuldstændig elektronisk, og hvor det fungerer godt og smidigt, siger Lars Ole Dybdal.

- Min mission er, at det i hvert fald ikke skal være politiets IT, der er årsagen til, hvis tingene tager længere tid, end de behøver. Vi skal gøre alt IT i politiet agilt og klar til, at der kan bygges ovenpå, samtidig med at sikkerheden selvfølgelig skal være i orden, siger direktøren for Koncern IT gennem de seneste seks år.

Oprydning og fremtidssikring

Med flerårsaftalen for politi- og anklagemyndighed for 2021-2023 er der da også opstået en reel mulighed for at få ryddet op i den store tekniske gæld i form af forældet IT, som politiet i årevis har kæmpet med. Dertil skal lægges den enorme tid og de mange ressourcer, der er blevet

brugt på udvikling af nye, store sagsstyringssystemer – POLSAG og POLARIS – der kuldsejlede, inden de kom i brug.

De omkring 350 millioner kroner, der er afsat i flerårsaftalen til en modernisering af politiets IT, er et vigtigt skridt på vejen mod en lysere IT-fremtid i politiet, ifølge Lars Ole Dybdal.

- Vi kan komme et godt stykke vej for det beløb. Der bliver primært tale om forbedringer i "maskinrummet" – altså af den underliggende IT, der støtter systemerne – men det er tvingende nødvendigt for efterfølgende at kunne bygge ovenpå og kunne fremtidssikre. I 2022 og 2023 vil vi eksempelvis få sikret den nødvendige datakapacitet gennem et af to nye datacentre, få forbedret datasikkerheden og få klargjort politiets sagsstyringssystem, POLSAS, der oprindeligt er fra 90'erne, så det kan opgraderes til POLSAS 2 i løbet af næste flerårsaftaleperiode, fortæller Lars Ole Dybdal.

Fælles database på tværs af kredse

Et velfungerende sagsstyringssystem er essentielt i en organisation som dansk politi, og derfor ved Lars Ole Dybdal også, at et forbedret POLSAS er ventet med længsel. Et af de helt store fremskridt, som brugerne kan se frem til, er en databasesammenlægning på tværs af alle politikredse og NSK.

Fra 2024 vil POLSAS 2 bestå af én stor, national database, som vil gøre det muligt at søge på sager på tværs af kredsgrænser og hente og dele filer på tværs.

- Det bliver slut med at rekvirere sagerne i papirformat fra andre kredse, som det sker i dag, og hvor mange data skal genindtastes i systemet. Risikoen for at overse efterforskningsmæssige sammenhænge på tværs af kredse bliver også minimeret med en fælles database, forklarer Lars Ole Dybdal.

Grønlands og Færøernes Politi har hidtil ikke haft mulighed for at bruge POLSAS, men har haft egne sagsstyringssystemer. Nu er planen, at de fra 2024 også kommer med ombord, lover IT-direktøren.

En motor med støtteprogrammer

Helt overordnet er ideen med POLSAS 2, at systemet fremadrettet skal bestå af en grundlæggende "sagsstyringsmotor", hvortil der kan knyttes forskellige støttefunktionsprogrammer som Navision, POLDISP, POLINTEL, POLmedia med videre. Man går altså væk fra et komplekst sagsstyringssystem, hvor alle funktioner er indbyg-

Politiets såkaldte tekniske gæld går årtier tilbage, men med den seneste flerårsaftale, hvor der er afsat omkring 350 millioner kroner til IT-området, er der en reel mulighed for at få ryddet op og moderniseret. Billedet her er fra Nyrupsgades politistation i 1994 – samme periode hvor POLSAS, som politiet stadig bruger, blev indført. I 2024 kan politiet se frem til et POLSAS 2, der blandt andet vil indebære en fælles national database og et mere brugervenligt interface. Foto: Politimuseet

get, sådan som man forsøgte med POLSAG, til en grundmodel, som kan suppleres med støtteprogrammer efter behov.

- Vi rydder ud i det gamle POLSAS for dernæst at bygge ovenpå med for eksempel en Søgeapp, en Fotoapp og så videre. Det bliver meget mere agilt og kan dermed løbende tilpasses de krav, der for eksempel kommer fra politisk side, siger Lars Ole Dybdal.

Min POLSAS-side

På sigt – i løbet af næste flerårsaftale fra 2024 og fremefter – kan POLSAS-brugere altså se frem til et mere tidssvarende sagsstyringssystem. Udover en fælles database, vil det blandt andet indebære et mere brugervenligt interface. I dag

ligner skærmbilledet nærmest en maskinskrevet blanket med blanke felter, der skal udfyldes. Skærmbilledet er statisk og kan ikke tilpasses forskellige skærmformater, og der findes et utal af rullemenuer og pop-up billeder, der gør det uoverskueligt og svært at navigere i.

- I tæt dialog med politikredsene skal vi have udviklet en mere intuitiv brugerflade. Det kunne være en "min side", som viser de seneste sager, du har haft åbne, dine mest brugte sagsskabeloner, dine tidsfrister og lignende. Altså hvor det viste indhold er tilpasset brugeren, forklarer Lars Ole

Dybdal og tilføjer, at det ikke er lige så nemt at indføre, som det måske lyder:

- Det kræver, at mange underliggende funktioner først ændres.

Politi-internet vil løse mange problemer

Det er svært i 2022 at forestille sig en hverdag, hvor man ikke lige kan google sig til noget fra sin arbejdscomputer eller åbne et link, man har fået på sin mail. Men det er realiteten i dansk politi. Af sikkerhedshensyn skal det ske på en såkaldt stand-alone-pc eller via en mobiltelefon.

Men også her lysner det. I skrivende stund er alle politikredse, inklusivt Færøerne og Grønland, ved at få imple-

I tæt dialog med politikredsene skal vi have udviklet en mere intuitiv brugerflade. Det kunne være en "min side", som viser de seneste sager, du har haft åbne, dine mest brugte sagsskabeloner, dine tidsfrister og lignende.

IT-direktør Lars Ole Dybdal om POLSAS 2

Flerårsaftalen 2021-2023

– set med IT-briller

- **En modernisering af POLSAS**
Databasesammenlægning, forbedring af datakvalitet og -sikkerhed og større brugervenlighed.
- **Kapacitetsudvidelse**
Oprettelse af nyt datacenter (det første af to). Skal sikre, at den kritiske IT-infrastruktur bliver et stabilt og sikkert fundament for politiets IT-understøttelse.
- **Opgradering af integrationsplatform (POLIP)**
Skal styrke et svagt led i politiets IT-understøttelse. POLIP transporterer data mellem mange af politiets systemer.
- **Opgradering af sikkerhedskompleks**
Skal skabe et sikkerhedskompleks, som kan håndtere stigende mængder data, nye typer af data og udveksling af data mellem politi og andre myndigheder/borgere.
- **Cyber- og informations-sikkerhed**
Styrket overblik over cyber- og informations-sikkerheden og dermed bedre mulighed for at identificere forbedringer i en tid, hvor der er et højt trusselniveau mod politiets IT.

RIGSPOLITIET KONCERN IT

Direktør for Koncern IT, Lars Ole Dybdal, har en mission om, at alt IT i politiet skal være så agilt som muligt, så der altid kan bygges ovenpå alt efter de behov, som opstår. - Det skal i hvert fald ikke være politiets IT, der er årsagen til, hvis tingene tager længere tid, end de behøver, siger han.

menteret politiets egen internetløsning på de ansattes arbejdscomputere.

- Det er tale om en skræddersyet internetadgang for politiet, så vi stadig har en ydre skalsikring mod professionelle IT-kriminelle fra ind- og måske især udland, ellers bliver vi for sårbare. Det er en løsning á la Google.dk, men hvor man som bruger vil kunne tilgå det meste på internettet fra sin arbejdscomputer med en Chrome-browser, og det vil løse 99 procent af alle de udfordringer, der i dag er på området, forudser Lars Ole Dybdal.

Fra Volvo Amazon til elbil

Når IT-direktøren skal sætte ord på politiets IT-form anno 2022, sammenligner han den med en driftssikker Volvo af ældre model:

- I forhold til stabilitet og funktionalitet er vi bedre kørende, end vi før har været. IT-systemer er aldrig fejlfrie, men så er der hjælp at hente 24-7. Den respons, vi får fra kredsene, er, at dagligdagen fungerer, men man efterlyser hurtigere og mere moderne teknologi. Vi har dog først en kæmpe moderniseringsopgave foran os og en teknisk gæld, der skal afvikles, før vi kan komme videre. Motoren er i dag driftssikker som på en Volvo Amazon, men det gør den jo ikke til en elbil med moderne bekvemmeligheder og muligheder. Det er dér, vi skal hen. Vi skal bringe os hen et sted, hvor vi på IT-fronten altid er klar til at levere, uanset hvilken politisk retning der udstikkes, siger Lars Ole Dybdal. ■

Nye IT-værktøjer på trapperne

POLmedia:

Et IT-system til håndtering af diverse filer.

Pilotprojekt i 2022. Forventet udrullet i 2023.

Sagsapp:

En app, der gør det muligt at oprette sager via tjenestemobiltelefonen.

Pilotprojekt i 2022. Forventet udrullet i 2023.

POLDISP:

National disponeringsplatform til vagtcentraler og servicecentre i politikredsene samt til det nationale og de regionale situations- og operationscentre.

Forventet udrullet i 2023.

POLITIETS IT

- FRA OPSLAGSVÆRK TIL
ANALYSER OG MOBILAPPS

Dengang og nu:

1976-1985:

KR (Kriminalregisteret)

1986-1990:

PAS (Pasregisteret)

CRK (Central Register for Kørekort)

1991-1995:

Bøde/Kasse/Kosterregister

1996-2000:

POLSAS (Politiets Sagsstyringssystem)

POLMAP (Geografisk informationssøgning - udfaset)

PV (Politiets Våbensystem - erstattet af nyt system)

2001-2005:

Index2 (Adresse, person, firma mv.)

ATKS (Automatisk Trafik Kontrol System)

CRM3 (Indregistrerede køretøjer)

2006-2010:

NKC Sag (Nationalt Kriminalteknisk Center)

POLPAI (HR-portalen)

DIR/KatReg (Katastrofe Registrering)

Telehistoriksystemet

Nationalt Fotoregister

2011-2015:

POLVAGT (tjenesteplanlægningssystem)

Materielstyring

ANPG (automatisk nummerpladegenkendelse)

2016-2021:

POL-INTEL (analyseplatform)

ABCeGates (automatisk grænsekontrollsystem)

Datafølgeseddel (elektronisk udveksling af bilag i straffesager)

POLRESS (sags- og driftsstyringssystem)

POLintra (politiets intranet)

Søgeapp (opslag på køretøjer og personer fra mobiltelefon)

BeredskabsGIS (geografisk informationssystem)

Bødeapp (elektronisk udstedelse af bøder)

Fotoapp (sikker optagelse og lagring af video- og billedfiler)

Politi.dk (ny udgave af politiets hjemmeside)

Workzone/ESDH (elektronisk sags- og dokumenthåndtering)

Lige landet eller på vej:

2022-2023:

Ny udgave af PV (politiets våbensystem)

Datacenter 1 (kapacitetsudvidelse)

Opgradering af POLIP

(integrationsplatform, der transporterer data mellem mange af politiets systemer)

Opgradering af sikkerhedskompleks

(håndtering af data mellem politi og myndigheder/borgere)

Øget cyber- og informationssikkerhed

Udrulning af politiet eget internet

Sagsapp (søgning i sager via tjenestemobil)

POLMedia (håndtering af billede- og lydfiler)

POLDISP (national disponeringsplatform)

2024-?*

Datacenter 2 (kapacitetsudvidelse)

POLSAS 2 (fælles database på tværs af alle kredse og NSK, mere brugervenligt interface, mulighed for brug af mus, flere funktioner m.v.)

(*Med forbehold for ændringer)

Fejlslagne IT-satsninger:

POLSAG: 2007-2012

(Sagsstyringssystem – nåede aldrig videre end til pilotdrift)

POLARIS: 2013-2015

(Sagsstyringssystem – nåede aldrig til pilotdrift)

Politilederen B oplevede, hvordan hans søns tilknytning til bandemiljøet kostede dyrt for hans politikarriere, og hvordan han næsten blev paria flere steder i en usund politikultur, hvor berøringsangst skader de kolleger, som fanges i en gråzone. Han kalder det mistillidsledelse.

- Det er i det hele taget et tabubelagt emne blandt os politifolk at tale om, hvordan vores børn risikerer at lande på den forkerte side af loven. Det opleves som et stort personligt nederlag og med en følelse af skyld, men nederlaget føles dobbelt, når det også bliver til mistillid og udelukkelse fra fællesskabet på arbejdspladsen, fortæller han.

TEKST NICOLAI SCHARLING
FOTO ARKIV

BEHOV FOR OPGØR MED BERØRINGSANGST I POLITIET

lige så gode politiet er til at håndtere kriser ude i samfundet, lige så ringe er organisationen til på nogle områder at håndtere kriser hos sine egne ansatte, som er havnet i en gråzone.

Sådan lyder konstateringen fra B, en politileder der har gjort karriere flere steder i politiet.

Han har selv oplevet at blive ramt af en personlig krise, da han opdagede, hvordan sønnen var blevet en del af det hårdere bandemiljø.

- Så står man dér med et privatliv, der har slået en grim kolbøtte, med en hustru der også er knust, fordi vi nu bliver nødt til at tage afstand til vores eneste barn og droppe kontakten. Vi er knuste, kede af det, bange på hans vegne, bange for, at det er os, der har svigtet. Alt brager ligesom sammen. Forældres største frygt er altid, at der sker noget med deres børn, eller at det skal gå deres børn dårligt, fortæller han.

Derfor valgte han også at være åben om krisen på sit arbejde. Også selvom det ramte dybt personligt:

- Det har jeg så fortrudt siden da. I stedet for at opleve opbakning eller støtte, blev jeg en slags paria i systemet, og mødt med mistillid og mistro, fordi jeg pludselig var blevet en, man skulle lægge afstand til, siger han.

Mistillidsledelse og berøringsangst

Ifølge B handler det om en indgroet berøringsangst i politiets organisation, som næsten kan opleves som en dobbeltstraf.

- Jeg har godt hørt historier fra andre, som har oplevet lignende. Hvis de har været en del af en skud-sag eller noget dramatisk, som skal undersøges af Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Oplevelsen af, at du pludselig bare er luft, fordi der kører en DUP-sag, eller fordi medierne skriver om dig. Altså at du er presset fra alle sider til trods for, at du intet har gjort galt og i grunden bare passer dit arbejde. Der er forståeligt nok mange, som knækker helt urimeligt på den konto. For at sige det lige ud, er der jo tale om mistillidsledelse. Der kan vi virkelig blive bedre til gøre op med, fastslår han.

Fællesskabet bærer politiet

B har mange års erfaring som politileder, og selvom han kalder politiet for en fantastisk arbejdsplads, så fastslår han, at organisationen også er præget af en strudse-kultur, særligt i toppen, når det handler om politifolk, som kommer i private kriser eller kriser i forbindelse med arbejdet.

Når DANSK POLITI har valgt at anonymisere ham, så skyldes det hensyn til familien og særligt barnebarnet.

- Jeg er stolt af mine mange år i politiet. Jeg er stolt af at have været en del af dygtige politiledelser. Noget af det bedste ved at være i politiet er det helt fantastiske fællesskab og den faglige stolthed, man bliver en del af. Og som man er stolt af at være en del af. Vi skal have hinandens ryg, og vi har nogle oplevelser i forbindelse

med arbejdet, som det næsten kræver en kollega helt at forstå. Det er kun en kollega, som ved, hvad der rører sig indeni, når man har været ude til en underretning, eller har fået Molotov cocktails eller trusler kastet i ansigtet af helt fremmede personer, man aldrig har gjort noget, siger han.

- Vi løser svære og kritiske situationer sammen, vi har nogle gange splitsekunder til at gøre det i, og vi er en kæde af samarbejde, som bare fungerer, og vi skal have og har tillid til hinanden, hvad enten det er terrorhandling i København, en drabssag eller indsats under en demonstration eller fodboldkamp, forklarer B.

- Hvis du pludselig bliver lukket ude af det fællesskab, skubbet væk, uden at have gjort noget galt, men blot fordi du nogle gange bliver mødt af det usagte, at "du er skyldig, indtil andet er bevist", fordi øverste ledelse i hvert fald ikke skal røre ved sagen, det opleves så barskt og uretfærdigt, at det er svært at beskrive. Vi har i organisationen en berøringsangst, som risikerer at ødelægge de ansatte, fortsætter han.

Voldsomt og tabubelagt

Det er små otte år siden, at B's kone ved et tilfælde opdagede, at sønnen havde et tilhørsforhold til bandemiljøet. Det skete via et Facebook-opslag.

Da de konfronterede sønnen med deres opdagelse, indrømmede han og bad dem blande sig udenom.

- Det kom virkelig som et lyn fra en klar himmel. Vi havde ingen mistanke. Siden har jeg selvfølgelig igen-og-igen dunket mig selv i hovedet med tegn, jeg har overset, eller burde have været obs på. Er det mit arbejde i politiet, som har medvirket til at skubbe ham derhen? Jeg tror lidt, at det i det hele taget er tabubelagt i politiet at snakke om. Der er tusinde tanker. Det er en frygt, som måske sidder ekstra dybt i politifolk, for tænk hvis det er vores børn, som lige pludselig står på den anden side af loven. Det er tanker, som er virkelig svære at forholde sig til. Men sandheden er, at vi ikke havde den fjerneste anelse, fortæller han.

På det tidspunkt gjorde B karriere som politileder i en politikreds.

- Jeg fortalte selvfølgelig straks på arbejdet, altså til mine chefer, hvad jeg havde opdaget omkring min søn. Og at jeg derfor også var nødt til at bryde den tætte kontakt med ham. Jeg fortalte det egentlig for at melde rent ud, og for at de i øvrigt skulle forstå, at jeg og min kone var midt i en stor krise og dybt ulykkelige. De var da også søde og forstående, så jeg troede, at det var det. Jeg skulle naturligvis til sikkerhedssamtale i PET, men det så jeg ikke noget problem i. Det var jo min søn, og ikke mig, der var i bandemiljøet. Jeg har desuden taget afstand til ham. Det er en meget hård ting at skulle tage afstand til sit eget barn. Jeg tror ikke helt, de fleste forstår, hvor voldsomt det er, men jeg gjorde det og fortalte det på arbejdet, siger B.

Forflyttet og under anklage

Alt burde sådan set være ok, og linjerne rene og til at

forstå. Men sådan gik det ikke.

Fra PET lød det eksempelvis, at B var så meget en sikkerhedsrisiko, at han blev flyttet til en administrativ stilling uden ledelse.

- Forflyttelsen gav ingen mening. Jeg forstod det simpelthen ikke, men livet var allerede svært nok i forhold til det, der skete derhjemme, så jeg tog imod den. Jeg tror faktisk, at jeg var i chok. Alt blev pludselig vendt til mistillid og "skyldig indtil andet bevist", og at "du er farlig at røre ved". Jeg lærte virkelig, hvem der var venner, og hvem der bare var system-mennesker først. Jeg oplevede sågar, at nogle af de få inde fra systemet, som kendte min sag, tippede den til medierne. Det var meget ubehageligt, fortæller han.

Drømmen om en politikarriere, der gik helt mod toppen, blev således forpurret.

- Min karriere i politiet tog en anden kurs, og ambitionerne var nogle andre. Jeg synes heldigvis, at jeg har fået opnået vigtige ting og stadig gør en forskel, som er hele drivkraften bag mit politiarbejde og grunden til, at jeg i sin tid søgte ind i politiet. Men det har været hårdt. Og skuffelsen er dyb. Der er så mange gode politifolk, som simpelthen fortjener at blive mødt på en anden måde og i en anden ånd, når de tager én for holdet eller ryger ud i en krise. Dér har vi meget at lære, siger han.

Vi skaber selv systemet

B ærgrer sig over, hvordan undskyldninger, om at det bare er systemet, ofte i politiet bliver brugt til at behandle medarbejdere dårligt, netop som de måske mest af alt har brug for støtte og for at føle sig som en del af fællesskabet:

- Vi får altid at vide, at sådan er systemet, og det må vi bare respektere. Men det er noget ævl, for det er os samlet, der skaber systemet i politiet, og herunder også den tillid og forståelse, vi bør vise hinanden. Det gælder min sag, det gælder kolleger, som har haft en skudsag, og måske føler sig helt alene og fremmedgjorte, fordi ingen skal røre ved dem, indtil sagen er afgjort. Det er ikke et menneskeligt system, og det er ikke en nødvendighed, siger han.

- Det er simpelthen afgørende, at vi bliver bedre til at tage hånd om den slags helt fra toppen. Altså ikke bare

lader systemet gå forud for de ansatte, men husker at de ansatte er mennesker. Og det gælder hele organisationen rundt. Det er ligesom en del af forståelsen, at man helst skal lægge afstand til de kolleger, som måske har en sag eller omstændigheder, som er svære at forstå, fortæller B.

Politiforbundet var også systemet

- Den oplevelse havde jeg også helt ind i Politiforbundet, hvilket også var chokende. Der sad rigtigt dygtige fagfolk, som virkelig har hjulpet mig menneskeligt og professionelt, men der sad dengang også tillidsvalgte, som så det som det mest naturlige at lægge afstand til mig. Fordi jeg var et problem, og de åbenbart hellere ville tækkes systemet, husker han.

Han glæder sig samtidig over, at der er kommet nye toner og ansigter i forbundet.

- Heldigvis er der sket forandringer det seneste år, men jeg synes, det siger meget om en usund kultur, altså en del af det vi kalder politiets DNA, når det går helt ind i den organisation, som ellers på alle andre områder har til formål at passe på os, fortsætter han.

Kolleger fanget i gråzoner

B's ærinde med at stå frem i denne artikel er, ifølge politilederen, at sætte fokus på berøringsangsten i politiet og åbne for et vigtigt tabubelagt emne; nemlig at der også skal kunne tales om, når politifolk oplever kriser hos deres børn, især kri-

ser vedrørende børnenes kriminalitet.

- Mange ting er desværre stadig tabu og opleves som et stort personligt nederlag. Mit håb er, at vi bliver bedre. For vi har et problem, sådan set i hele organisationen, og det gør ondt på de politifolk, som bliver ramt. Vi er gode til meget. Vi har psykologiske støttetiltag, vi har gode forsikringer, og vi har et godt sikkerhedsnet under kolleger, som kommer til skade eller bliver syge. Men kolleger, som havner i en gråzone, hvor de bliver undersøgt eller udstillet i medier, som vi også ser det i stigende grad med chikane på sociale medier, de efterlades udenfor og meget alene, når det sker. Det kan vi blive bedre til at håndtere. I dag er der ligesom en uofficiel forståelse af, at den hér person kan være farlig at røre ved, siger han. ■

”

Vi har et problem, sådan set i hele organisationen, og det gør ondt på de politifolk, som bliver ramt. Vi er gode til meget... Men kolleger, som havner i en gråzone, hvor de bliver undersøgt eller udstillet i medier, som vi også ser det i stigende grad med chikane på sociale medier, de efterlades udenfor og meget alene, når det sker.

Fra Sig Sauer til Glock

Svensk politi er på vej til at bytte sit nuværende mærke i tjenestepistol, Sig Sauer, ud med en Glock.

Det skriver Polistidningen.se. Det svenske rigspoliti vil dog ikke kommentere yderligere på sagen, indtil der er underskrevet en aftale med leverandøren.

Svensk politi har siden 1980'erne haft Sig Sauer som tjenestevåben, men det er altså snart slut. Det svenske sikkerhedspoliti, Säpo, skiftede over til Glock i efteråret 2021. Nærmere bestemt til modellerne Glock 17, Glock 19 og Glock 43X, alle med kaliber 9x19 mm. ■

Forsøg med UV-mærkning har ikke hjulpet politiet

En lang række husstande i Nordsjælland har på forsøgsbasis fået udleveret et gratis mærkningskit med UV-sporbar væske for at undersøge, om det ville have en forebyggende effekt mod indbrud, eller det ville kunne hjælpe politiet med opklaringen, hvis indbrudstyven alligevel havde været på besøg.

Forsøget har dog ikke båret frugt – hverken forebyggende eller opklaringsmæssigt, lyder konklusionen fra Justitsministeriets Forskningskontor.

Selvom alle husejere i forsøgsgruppen tidligere havde været udsat for indbrud, og selvom de fik tilbudt gratis mærkningskit, var det alligevel kun 56 procent, som var interesserede. Og af denne gruppe var det kun 18 procent, der registrerede deres unikke kode i det register, politiet kan anvende i tilfælde af, at politiet finder mærket tyvegods. Så længe systemet ikke er særligt udbredt, vil det – også set i lyset af den lave opklaringsprocent for indbrudstyveri – være af begrænset værdi for politiets arbejde, vurderer forskningsrapporten. ■

KILDE: JM.DK

Politiet fortsætter i VW Passat

Politiets store patruljekøretøj vil også fremover være VW Passat stationcar. I februar indgik Rigspolitiet en syvårig rammeaftale med Skandinavisk Motor Co. A/S om levering af VW Passat 2.0 TDI DSG 200 HK.

I alt seks forskellige billeverandører dystede i udbudsrunderen om at have det bedste bud på en stor patruljebil til dansk politi, men det blev altså igen VW Passat, der opnåede den højeste samlede kvalitetsscore blandt de seks konkurrerende bilmærker.

Rigspolitiet oplyser, at der nu påbegyndes et forløb om prototypeudvikling, hvor erfaringer fra den nuværende opbygning og indretning af patruljebilen vil blive inddraget i forhold til eventuelle forbedringer til de kommende leverancer. Det bliver Skandinavisk Motor Co. A/S, der kommer til at stå for opbygning og den efterfølgende vedligeholdelse af bilerne. De første køretøjer efter den nye rammeaftale forventes at blive leveret i efteråret 2022. ■

Et år som forbundsformand:

- Jeg er stadig stolt, ydmyg og **klar til at kæmpe**

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ
FOTO ARKIV

Det første år som forbundsformand har budt på personlige omvæltninger og adskillige udfordringer. Mange skibe er sat i søen – motion i arbejdstiden, problematikken omkring chikane og en stor uddannelsesdebat for at få en bedre basisuddannelse og få sat skub i efter- og videreuddannelsen. Heino Kegel er ikke i tvivl om, at det er det hele værd, og han er klar til mange faglige kampe, der skal kæmpes på medlemmernes vegne.

- Det er Politiforbundets styrke, at vi står sammen, fra nyeste politielev og kadet til den øverste chefpolitiinspektør. Vi har hele den samlede faglighed i politiet inde under paraplyen. Den faglighed skal vi bruge til at skabe det dygtigste og bedste politi og en endnu bedre arbejdsplads. Jeg synes, vi har taget nogle indledende skridt allerede, siger forbundsformand Heino Kegel.

Det var under den anden store corona-nedlukning af Danmark, midt i januar 2021, at Heino Kegel blev valgt ved kampvalg som ny forbundsformand i Politiforbundet. Afstandskrav, mundbind og hjemmearbejde betød, at afstemningen om ny formand foregik elektronisk via Zoom. De mange delegerede sad hver for sig foran deres skærme og kunne kun ses som små ansigter i en samlet mosaik. Der var ingen klapsalver, som man ellers kender det fra en fyldt kongressal.

I Politiforbundets store mødelokale gik av-folkene og samlede deres udstyr sammen efter afstemningen. Midt i lokalet stod den nyvalgte formand Heino Kegel. Nervøsiteten og spændingen var blevet afløst af et stort smil og glæde efterfulgt af stolthed og ydmyghed over for opgaven, som ventede forude.

- Det var meget stort, og jeg var enormt stolt og glad, men det var også en lidt surrealistisk oplevelse at stå der alene, da det hele var afgjort, husker Heino Kegel.

Og selvom det nu er et år siden, den østjyske foreningsformand blev valgt – først på en ekstraordinær kongres, og siden genvalgt i maj på en ordinær kongres – til at være øverste tillidsrepræsentant for landets 12.000 politifolk og øvrige medlemmer, så er han stadig ydmyg over for den opgave, han er blevet betroet.

- Jeg føler mig enormt privilegeret over den tillids erklæring, medlemmerne har vist mig. Jeg er meget bevidst om mine muligheder for at kunne gøre en forskel og kæmpe for bedre vilkår på medlemmernes vegne, fortæller Heino Kegel.

Valget som forbundsformand betød også en ændring på hjemmefronten, da Heino skulle flytte fra sin familie i Aarhus for at bo i København i hverdagene. Et afsavn og en personlig omkostning, som han på forhånd havde gjort op med sig selv og sin familie, men som ikke desto mindre er et afsavn.

Vil tæt på medlemmer og tillidsfolk

Det første år er gået hurtigt, læringskurven har været stejl, og Heino Kegel er lige fra starten blevet mødt af store forventninger fra alle sider.

- Jeg har ikke fortrudt i et sekund, at jeg stillede op til formandsposten. Jeg var nok ikke et kendt ansigt, og jeg var kommet til på bagkanten af et kampvalg og en formand, som var gået i utide. Coronaen satte mange begrænsninger i starten, da jeg allerhelst ville ud at møde medlemmerne og opbygge netværk. Men vi måtte finde andre løsninger med videomøder. Jeg glæder mig dog til at kunne komme rigtigt ud og rundt hos medlemmerne. Vi skal have medlemmerne helt tæt på, ligesom vi skal meget tættere på vores fantastiske tillidsfolk, som tager et enormt slæb ude i kredsen for at passe på kollegerne og får arbejdsdagen til at hænge sammen, fortæller Heino Kegel om sin første tid.

Gør noget ved chikane

I det hele taget er kontakten til medlemmerne afgørende

for Heino som forbundsformand. Han vil gerne være tæt på og opleve medlemmernes virkelighed uden filter og lytte til deres udfordringer, som eksempelvis problemer med chikane.

Flere og flere politifolk oplever det som chikane, når de konstant bliver filmet af borgere, som efterfølgende hænger dem ud på sociale medier eller direkte truer dem. Det er noget, som Heino Kegel bliver indigneret og vred over. Det ligger dybt i ham, at alle skal kunne gå glade på arbejdet uden at frygte for sin egen eller sin families sikkerhed.

Problematikken med chikane er et område, som den nyvalgte forbundsformand med det samme tog op og gjorde politikerne opmærksom på. Og det lykkedes også at trænge igennem den politiske lydmur og få udfordringerne ind i Retsudvalget i Folketinget, hvor det er blevet behandlet.

- Det kan lyde lidt forbløffet, men det er vigtigt ikke at glemme, hvor man kommer fra. Og derfor gør jeg mig umage med at lytte til medlemmernes udfordringer, da jeg nu som forbundsformand rent faktisk har muligheden for at løfte dem et niveau op. Der er en risiko for at miste kontakten til hverdagen ude i patruljevognen eller på kontorerne, når kalenderen pludselig fyldes op med møder med samarbejdspartnere som PFA, Lån & Spar Bank, Fagbevægelsens Hovedorganisation, arbejdsgrupper, politikere og møder i hovedbestyrelsen, lyder det fra Heino Kegel.

Han fortsætter:

- Vi skal simpelthen huske at have føling med daglig-

Formandskabet mødes med jævne mellemrum med justitsminister Nick Hækkerup, hvor aktuelle problemstillinger bliver diskuteret. Ved deres første møde havde den nyvalgte formand en legetøjspatruljebil med som gave. Den skulle minde ministeren om, at udrykningsbekendtgørelsen var havnet i syltekrukken. Det hjalp tilsyneladende, for efterfølgende kom der skub i processen. - Jeg foretrækker at samarbejde, lytte og finde løsninger frem for at dyrke konflikterne. Humor kan hjælpe med at skabe relationer og finde løsninger, siger Heino Kegel.

”

Jeg har ikke fortrudt i et sekund, at jeg stillede op til formandsposten. Jeg var nok ikke et kendt ansigt, og jeg var kommet til på bagkanten af et kampvalg og en formand, som var gået i utide.

dagen og de ting, som rører sig. Det er kollegerne, der for alvor mærker, hvad forandringer i samfundet betyder; om det så er chikane, it-systemer der ikke fungerer, sagsbunker som vokser over hovedet eller noget helt tredje. Vi skal helt tæt på for også at forstå. Inden for kort tid skal jeg ud at køre patrulje i København, og jeg opretholder også min skydekompetence, fordi jeg stadig ønsker at være en del af dansk politi og tæt på de mennesker, jeg repræsenterer. Det er faktisk muligt at gøre en forskel, og det forventer medlemmerne også med rette af deres forbund, fortæller han.

En gave med humor

Heino Kegel er kendt som diplomaten, der finder løsninger i svære situationer, og som sætter handling bag ordene, som eksempelvis da han til sit første møde med justitsminister Nick Hækkerup medbragte en lille gave. Den nyvalgte forbundsformand var træt af, at udrykningsbekendtgørelsen var havnet i syltekrukken, så han gav ministeren en legetøjspatruljebil med sirene og blå blink. Den kunne stå på skrivebordet og minde ministeren om, at der var en sag, der hastede.

Gaven blev givet med et glimt i øjet, og hvis man spørger formanden, er han ikke i tvivl om, at man kommer længst med humor og diplomati frem for at slå en knyt-næve i bordet. Og det er noget, som kendetegner Heino Kegels måde at være en moderne leder på.

- Jeg foretrækker at samarbejde, lytte og finde løsninger frem for at dyrke konflikterne. Humor kan hjælpe med at

skabe relationer og finde løsninger. Man får mere ud af at binde en sløjfe fremfor at efterlade et bombekrater. Jeg har også mine principper og holdninger. Jeg holder benhårdt fast i, at usunde vilkår for medlemmerne aldrig må være vilkår. Jeg tror også på, at det er tvingende nødvendigt at modernisere og få politiet på forkant. Det betyder, at vi skal komme med ideerne og visionerne og ikke blot forsøge at minimere skader. Hvis vi skal på forkant, så skal vi gøre det sammen. Det er Politiforbundets styrke. At vi står sammen, fra nyeste politielev og kadet til den øverste chefpolitiinspektør. Vi har hele den samlede faglighed i politiet inde under paraplyen. Den faglighed skal vi bruge til at skabe det dygtigste og bedste politi og en endnu bedre arbejdsplads. Jeg synes, vi har taget nogle gode indledende skridt allerede, fortæller Heino Kegel.

Helt nyt formandskab

Et nyt og spirende samarbejde og makkerskab er der også kommet med Michael Bergmann Møller, som blev valgt som ny næstformand i maj 2021 ved Politiforbundets ordinære kongres. Det er således et helt nyt formandskab, der sidder øverst i Politiforbundets ledelse.

- Vi er selvfølgelig nye og lidt grønne på vores poster. Vi har dog en del erfaring fra den virkelige verden og de lokale foreninger samt fra en række år i hovedbestyrelse og forhandlingsudvalg. Vi er dog ikke belastede af sætninger, som "det har vi prøvet før", eller "sådan har vi altid gjort". Vi tør tænke og prøve nyt. Det handler om at gavne medlemmerne, og vi har rigtig god understøttelse, såvel i Politiforbundets sekretariat som blandt landets dygtige tillidsfolk. Og så står vi på skuldrene af dybt dedikerede og dygtige medlemmer, som helt fortjent har en enorm opbakning og tillid hos befolkningen. Så vi står stærkt, og den styrke skal give resultater. Vi har allerede fået sat en del skibe i søen, så jeg synes, vores samarbejde ser lovende ud, fortæller forbundsformanden.

Han sætter stor pris på samarbejdet med Michael Bergmann Møller, der tidligere var formand for Københavns Politiforening.

- Vi er et forenet formandskab, der arbejder sammen, sparrer om alt det vigtige og er et virkeligt godt team, som spiller hinanden stærkere. Vi vil det samme og er også klar til at kæmpe. Vi har også hver vores styrker, hvor vi supplerer hinanden godt. Det er lidt kliche-agtigt med århusianeren og københavneren, altså blandingen af det stille jyske og det mere direkte københavnske, men vi har samme værdier og brænder for de politifolk, som har valgt os til at tale deres sag. Det er en god kombination, fortsætter han.

Uddannelsen er hjerteblod og skal løftes

Noget af det første, Heino Kegel ville ændre og rykke ved som nyvalgt formand, var politiets basisuddannelse og efter- og videreuddannelse. Han fik kickstartet debatten om, at basisuddannelsen skal forbedres og forlænges, og at der skal sættes turbo på mere efter- og videreuddannelse, som det er blevet lovet i flere år.

”

Jeg har også mine principper og holdninger. Jeg holder benhårdt fast i, at usunde vilkår for medlemmerne aldrig må være vilkår. Jeg tror også på, at det er tvingende nødvendigt at modernisere og få politiet på forkant.

- Det er hjerteblod for mig, og uddannelse er noget helt grundlæggende og elementært, som bare SKAL være den bedste i verden. Jeg er meget stolt af mine kolleger i dansk politi, som hver eneste dag gør en forskel. Men vi må også erkende, at politiet er blevet udhulet og skåret ned gennem flere år samtidig med, at politikerne reducerede basisuddannelsen med et helt år. Hvis man tror, at man kan fjerne en tredjedel af uddannelsen, uden det får konsekvenser for kvaliteten, så er man naiv, siger Heino Kegel, der gerne ser, at basisuddannelsen kommer op på et bachelorniveau igen.

At Rigspolitiet netop er ved at tilrettelægge en evaluering af basisuddannelsen, anser formanden som en spænd begyndelse og som en erkendelse af, hvad Politiforbundet har påpeget.

- Jeg frygter, at evalueringen trækker i langdrag. Det har vi set før, og det er der slet ikke tid til. Det haster med at få forbedret uddannelsen. Der skal findes løsninger nu, for det er jo politifolkene og i sidste ende borgerne, der kommer til at betale prisen, hvis politiet ikke er uddannet godt nok, fastslår Heino Kegel.

Faresignalerne blinker

Efter- og videreuddannelsen er lige så vigtig og afgørende at få sat gang i, ifølge forbundsmanden.

- Kriminalitetsbilledet, samfundet og verden ændrer sig – og viden er den vigtigste ressource, vi har, så er det jo helt afgørende, at man også investerer i politifolk og giver dem den nødvendige efter- og videreuddannelse, så de er

rustet til arbejdet anno 2022. Det er dybt bekymrende, at den stadig ikke er kommet godt i gang. Jeg ser efterhånden faresignaler, der står og blinker alle steder, hvis der ikke sker noget, siger en bekymret Heino Kegel.

15.000 politifolk er eneste rigtige løsning

Han fortsætter sin talestrøm, da emnet om manglende efter- og videreuddannelse fører ham videre til udfordringen med politiets normering. Hans konklusion er klar. Der mangler politifolk til at løse alle opgaverne.

- Selvom politikerne sikkert mener, de har løst opgaven med at tilføre flere politifolk ved seneste politiforlig, så er vi slet ikke i mål. De næste to år får vi tilført 150 politifolk netto om året, men det forslår desværre ikke. Der skal en langsigtet plan til, hvor man ser på, hvad man vil med politiet, og hvilke opgaver vi skal løse. Og her mener jeg, at tingene ville hænge sammen, hvis vi kom op på at være 15.000 politifolk inden for ti år. Det vil sige 3.000 flere politifolk, end vi er i dag. På den måde vil der være folk nok til løbende at blive efteruddannet og til samtidigt at løse kerneopgaverne, fastslår Heino Kegel.

En sund arbejdsplads er 1=2

Når man ved første øjekast ser forbundsformanden, er man ikke i tvivl om, at han har sin gang i et træningscenter. Sundhed og trivsel er dog ikke kun et privat anliggende for Heino. Derfor har han arbejdet for, at sundhed også er en vigtig værdi i dansk politi.

Sloganet 1=2 blev introduceret sidste sommer i forbindelse med, at Politiforbundet foreslog, at politikredsene indførte motion i arbejdstiden for alle ansatte. Sloganet henviser til, at en time brugt på fysisk aktivitet giver mindst to timers effektive arbejdstimer tilbage til arbejdsgiveren.

- Det styrker medarbejdernes sundhed og trivsel og nedsætter sygefraværet – man får simpelthen glattere og mere tilfredse medarbejdere, hvis de får motion ind i arbejdsdagen. What's not to like? spørger Heino Kegel, der udover selv at gå forrest, når det kommer til motion og

sund kost, også har introduceret en times ugentlig motion i arbejdstiden i Politiforbundets sekretariat.

1=2 bør være tilgangen til meget mere i politiet, ifølge Heino Kegel.

- Der er mange områder, hvor det er sundt fornuft at investere mere i medarbejderne, og hvor man ville få det dobbelte igen, siger han.

Faglige kampe forude

Selv mener forbundsformanden, at det er lige tidligt nok at gøre status efter kun et enkelt år på posten. Men på spørgsmålet om, hvad fremtiden byder på, falder svaret straks, at der er masser af faglige kampe at tage. Han nævner blandt andet løn, arbejdstid og uddannelse som nogle af de store udfordringer, samt at der er behov for en langsigtet plan for politiet.

- Vi er meget opmærksomme på spørgsmålet omkring løn og offentligt ansattes vilkår, hvor vi i samfundet i øjeblikket oplever inflation og tårnhøje varme- og elregninger. Det rammer også Politiforbundets medlemmer. Der er desuden en skævvridning på boligmarkedet, som gør, at det er svært for politifolk og andre offentligt ansatte at købe en passende bolig tæt på deres arbejde i de største byer, siger Heino Kegel og fortsætter:

- Reallønnen bliver udhulet, og det er selvfølgelig noget, som vi har fokus på nu og til de kommende overenskomstforhandlinger. Sygeplejerskekonflikten har desuden sat mange tanker i gang om løn og arbejdsforhold, og her spiller spørgsmålet om uddannelsesniveau også ind. Derfor er det en vigtig kamp for Politiforbundet at få vores medlemmers uddannelsesniveau op, fastslår Heino Kegel.

Formanden forudsiger, at der fortsat vil være pres på dansk politi i form af mangel på politifolk og manglende efter- og videreuddannelse. Det har blandt andet betydet, at andre faggrupper ansættes til politiopgaver som eksempelvis civile efterforskere og private vagtværn, der er blevet introduceret med flerårsaftalen.

- Kampene fortsætter, og jeg er kun lige begyndt, afslutter formandsjubilaren. ■

Det er et helt nyt formandskab, der sidder øverst i Politiforbundets ledelse. Michael Bergmann Møller blev valgt som ny næstformand i maj 2021 ved Politiforbundets ordinære kongres.

- Vi er et forenet formandskab, der arbejder sammen, sparrer om alt det vigtige og er et virkelig godt team, som spiller hinanden stærkere, lyder meldingen fra det nye makkerpar. Sammen har de blandt andet sat fokus på sundhed og motion i arbejdstiden, hvoraf de også lancerede sloganet 1=2. Investér en time og få to igen.

EVAKUERET FRA MISSIONER I UKRAINE:

- VI HÅBER
SNART AT
KUNNE VENDE
TILBAGE

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Politikommisær Lars Grønlund og politiassistent René Laursen **måtte haste hjem fra hver deres mission i det østlige Ukraine**, da en mulig russisk invasion voksede sig stor og truende i midten af februar. De håber, at de snart kan vende retur, da de begge føler, at de er med til at gøre en positiv forskel i et land, med væbnet konflikt og mange udfordringer.

D

et værste var næsten at se den ukrainske befolkning, der betragtede vores EU-konvoj køre væk. Jeg kunne næsten høre dem tænke: Nå, nu forlader EU os også. Jeg føler virkelig med dem, siger politikommissær Lars Grønlund.

Sammen med 10 andre, der alle er udstationeret i en EU-mission i havnebyen

Mariupol i det østlige Ukraine, måtte han hurtigt forlade landet midt i februar, da der var frygt for en nært forestående russisk invasion. I skrivende stund er den spændte situation blot blevet forværret.

56-årige Lars Grønlunds egen hverdag var egentlig ikke påvirket af truslen om en invasion. Butikkerne var stadig åbne, offentlige kontorer, myndigheder og skoler ligeså, og de lokale ukrainere virkede heller ikke specielt skræmte.

Men når man bor i et område, der siden 2014 har været præget af en væbnet konflikt mellem ukrainere og pro-russiske separatister, skyttegrave, checkpoints, daglige bombesprængninger og drab, ja så skal der nok også lidt mere til at ryste ens grundvold, som Lars Grønlund konstaterer.

Politikommissæren og vagtchefen fra Sydøstjyllands Politi lyder da heller ikke til at have været specielt bekymret på egne vegne, da DANSK

POLITI fanger ham i telefonen dagen efter, at han og langt størstedelen af hans internationale kolleger i Mariupol i hast er rejst til deres hjemlande, efter at deres udenrigs-

Politikommissær Lars Grønlund (th) er en del af EU-missionen The European Union Advisory Mission. Han har base i den østukrainske havneby, Mariupol, og ses her med sin kroatiske kollega. I øjeblikket befinder han sig hjemme i Danmark på grund af den meget anspændte situation. Privatfoto

”
Det værste var næsten at se den ukrainske befolkning, der betragtede vores EU-konvoj køre væk. Jeg kunne næsten høre dem tænke: Nå, nu forlader EU os også. Jeg føler virkelig med dem.

Politikommissær Lars Grønhøj, evakueret fra EU-mission i Ukraine

tjenester kraftigt begyndte at opfordre deres statsborgere til at forlade Ukraine.

- Missionen er dog ikke lukket ned. Den fortsætter. Vi var 11, der forlod Mariupol, men der er stadig tre internationale og tre lokale kolleger tilbage i byen. Vi andre skal nu bare arbejde videre hjemmefra via Skype, Zoom og Teams med det, der nu kan lade sig gøre, fortæller han.

900 kilometer i konvoj

Lars Grønlund har siden den 1. oktober 2021 boet i en lejlighed i Mariupol, der vender ud mod det Azovske Hav og er Ukraines næststørste havneby. Han arbejder for

EU-missionen The European Union Advisory Mission (EUAM), hvis formål er at bistå de ukrainske myndigheder med at reformere sikkerhedssektoren, herunder politiet, så det tidligere kommunistiske land rykker tættere på europæiske standarder og principper.

Han fortæller, at missionen var sat i ”klar-til-at-evakuere” et par uger forinden, det for alvor blev aktuelt at forlade Ukraine. Planer for, hvad der skulle pakkes af udstyr, som ikke måtte efterlades, hvordan rejsen skulle foregå med videre, var øvet og på plads.

Søndag den 13. februar klokken 9.00 kørte seks biler med 11 passagerer således i konvoj ud af byen mod Kiev, da der ikke siden nedskydning af et malaysisk rutefly i

2014 har foregået flyvninger til og fra Mariupol, der ligger blot 15 kilometer fra den såkaldte kontaklinje, der deler det statsligt kontrollerede ukrainske område med det ikke-statsligt kontrollerede område, der er styret af pro-russiske separatister.

- Forude havde vi en 900 kilometers lang køretur, og på dele af turen var vejnettet så dårligt, at vi måtte køre ret langsomt. I alt tog det 14 timer at nå frem, fortæller Lars Grønlund.

Konvojen ankom omkring klokken 23.00 til et hotel i Kiev, men allerede klokken 01.00 måtte Lars Grønlund stå klar i den ekstraordinære travle lufthavn for at sikre sig, at han kunne komme med et fly hjem til Billund klokken 4.30 om morgenen.

- Jeg var da pænt klatøjet, da jeg var hjemme i Danmark ved 14-tiden, konstaterer han.

Selvom hans hustru og to voksne børn er glade for at have ham hjemme igen, håber han, at han snart kan

komme retur til missionen. , selvom udsigterne i øjeblikket ikke ser så lyse ud.

Myndighedsroller og trafiksikkerhed

Det er tydeligt, at Lars Grønlund brænder for arbejdet i EU-missionen, hvor han blandt andet beskæftiger sig med at udarbejde undervisningsmaterialer til universitetet om, hvordan politiet som myndighed mentalt tilgår borgerne, samarbejder med andre myndigheder, NGO'er med flere for at finde fælles løsninger i forbindelse med eksempelvis vold eller andre overgreb, der sker i hjemmet.

- Vi befinder os i et tidligere østland, hvor autoriteten følger stillingen og uniformen, og hvor man afventer, at en anden myndighed tager affære, hvis problemstillingen ikke tydeligt ligger inden for dit eget myndighedsområde. Man er meget påpasselig med at rette henvendelse om et problem, der ikke er løst af en anden myndighed, da det nemt kan blive taget ilde op. Det er den mentalitet, vi forsøger at ændre, så der kommer et bedre samspil, fortæller Lars Grønlund.

Trafiksikkerhed er et andet område, som politikommis-særen arbejder med i Ukraine. Landet har rigtig mange færdselsdrab, der dels skyldes dårligt vejnet, for høj fart og folk, der har købt sig til deres førerbevis – uden vel at mærke at have modtaget undervisning. En årsag er også, at Ukraine har et færdselspoliti uden ret mange beføjelser til at håndhæve trafiksikkerheden. Eksempelvis skal der en overtrædelse af hastighedsbegrænsningen på 20 kilometer i timen til, førend der er lovhjemmel til at udstede en bøde.

- En øget trafiksikkerhed er et landsdækkende projekt, hvor man fra hovedkvarteret i Kiev forsøger at understøtte en lovmæssig ændring, så færdselspolitiets får bedre værktøjer til at løfte sine opgaver. Lokalt arbejder vi med

”

Rigspolitiets professionalisme og en viden om, at vores sikkerhed tages dybt alvorligt, giver jo også en tryghed for mig og min familie, når jeg forhåbentlig snart kan komme tilbage til Ukraine.

Politiassistent René Laursen, evakueret fra OSCE-mission i Ukraine

OSCE-missionen er en ubevæbnet, civil mission, som observerer og rapporterer brud på våbenhvilen mellem ukrainere og pro-russiske separatister i det østlige Ukraine. Billedet her er fra et checkpoint ved den såkaldte kontaktlinje i det østlige Ukraine. Politiassistent René Laursen er en del af missionen, men han er nu evakueret på grund af den voksende trussel om en russisk invasion. Han håber dog snart at vende tilbage som observatør, da han gerne vil være med til at "gøre en forskel", som han udtrykker det. Privatfoto

Lokale ukrainere vandrer over kontaktlinjen for at hæve pension og besøge familien. Hver dag sker der brud på våbenhvilen i den væbnede konflikt mellem ukrainere og pro-russiske separatister. Privatfoto

at identificere vejkruds og andre hotspots i vores område, hvor der sker mange trafikdrab, og derefter etablere et samarbejde mellem politi, vejmyndighed og andre relevante aktører, forklarer Lars Grønlund.

Lige ankomsten

Politiassistent René Laursen, der er en del af OSCE-missionen (Organization for Security and Co-operation in Europe) håber, ligesom Lars Grønlund, at han er retur til sin mission inden længe.

Han landede i Kastrup mandag den 13. februar til stor

lettelse for sin familie. Men heller ikke René Laursen havde egentlig nået at være bekymret for sin egen sikkerhed, selvom Donetsk, hvor han er udstationeret, ligger helt centralt i forhold til den igangværende væbnede konflikt, da den er hovedby i "selvstyret republikken", som den benævnes af separatisterne.

OSCE Special Monitoring Mission to Ukraine (SMMU) blev etableret i marts 2014 og monitorer og registrerer brud på aftalen om våbenhvile, den såkaldte Minsk-aftale fra 2014/2015, om fred i Donbass-området, der tæller regionerne Donetsk og Lugansk.

Der sker daglige brud, og indtil videre har 14.000 mennesker mistet livet i den væbnede konflikt.

Faktisk var 45-årige René Laursen først lige ankomsten til missionen, inden det gik hjemad igen.

Han havde nået en introduktionsuge i Wien, en uge i Kiev og en uge i missionen i selve Donetsk, inden han måtte sætte sig i et lyntog mod Kiev og derefter et fly til Danmark, med mellemlandning i Polen.

Igennem flere checkpoints

Forinden skulle han og hans tilbageværende kolleger i missionen dog først ud af det ikke-statsligt kontrollerede område, hvor deres hotel ligger. Det indebar, at deres ubevæbnede konvoj skulle igennem diverse checkpoints ved kontaktlinjen, bemandede af henholdsvis bevæbnede separatister og ukrainske soldater.

- Vores mission er upartisk og transparent, og vi har fri bevægelighed i området, så vi henviste til vores arbejdsopgaver, og vi blev da også lukket igennem, efter at vores køretøjer var blevet gennemført, fortæller René Laursen, der er i missionen som senior monitoringsofficer.

- Jeg landede i Kastrup tirsdag den 14. februar om aftenen og blev hentet af min kone, der var meget lettet. Jeg

Om EUAM-missionen

The European Union Advisory Mission (EUAM) er en ikke-eksekutiv mission, som blev oprettet i 2014 som følge af Maidan-revolutionen. Missionen har hovedkvarter i Kiev, men har også kontorer i Lviv, Mariupol, Kharkiv og Odesa.

EUAM's formål er at bistå de ukrainske myndigheder med reformering af den civile sikkerhedssektor, herunder politiet, så det tidligere kommunistiske land rykker tættere på europæiske standarder og principper.

var mere imponeret over, hvor professionelt hele evakueringen af os foregik fra Rigspolitiets side. Det forløb utroligt hurtigt og glat, og det fortjener stor ros. Rigspolitiets professionalisme og en viden om, at vores sikkerhed tages dybt alvorligt, giver jo også en tryghed for mig og min familie, når jeg forhåbentlig snart kan komme tilbage til Ukraine, siger René Laursen, der er en del af missionen frem til januar 2023.

Ønsker at gøre en forskel

René Laursen, der ellers sidder som operatører på vagtcentralen i Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi, søgte udstationering, fordi han – ligesom da han søgte ind i politiet – gerne vil være en brik i et større spil, hvor man kan gøre en forskel.

- Det er en virkelig vigtig værdi og drivkraft for mig, siger René Laursen.

Lars Grønlund brænder også for at gøre en forskel, hvilket tydeligt høres, når han fortæller om sit arbejde i EUAM-missionen, hvor han har omkring syv måneder tilbage.

- Befolkningen er meget positiv over for vores mission. Vi laver løbende undersøgelse af, om vores tiltag er med til at understøtte deres tillid til politiet, og det er de helt klart. Vi oplever også en kæmpe efterspørgsel på vores støtte fra lokale samarbejdspartnere. Missionens arbejde giver så meget mening, fastslår Lars Grønlund. ■

”

Befolkningen er meget positiv over for vores mission. Vi laver løbende undersøgelser af, om vores tiltag er med til at understøtte deres tillid til politiet, og det er de helt klart.

Politiassistent René Laursen, evakueret fra OSCE-mission i Ukraine

Kortet viser den såkaldte kontaklinje, som opdeler det østlige Ukraine i det statsligt kontrollerede ukrainske område og det ikke-statsligt kontrollerede område. Sidstnævnte er kontrolleret af pro-russiske separatister, som betegner området som "selvstyret republikken".

Siden 2014 har over 14.000 mennesker mistet livet i den væbnede konflikt.

OM OSCE-missionen

Organization for security and Co-operation in Europe (OSCE) er verdens største sikkerhedsorienterede, mellemstatslige organisation med observatørstatus ved FN og tæller i dag 57 medlemsstater.

Ukraine har været medlem af OSCE siden januar 1992.

OSCE Special Monitoring Mission to Ukraine (SMMU) blev etableret den 21. marts 2014. Det er en ubevæbnet, civil mission, som observerer og rapporterer brud på våbenhvilen, den såkaldte Minsk-aftale, mellem ukrainere og pro-russiske separatister i det østlige Ukraine.

Mennesket bag forbrydelsen

Hvorfor ender nogle mennesker med at ty til ekstreme overgreb på andre mennesker, og hvem af os reagerer voldeligt, når vi bliver udfordret af den konflikt, de følelser eller de problemer, som vi står midt i?

Bogen "Forbrydelsens sind" åbner den sorte boks bag en række katastrofer, voldelige overfald og drab. Otte forskellige volds- eller drabsdømte fortæller deres historier til retspsykiater og næstformand i Retslægerådet, Mette Brandt-Christensen, og rets- og chefpsykolog ved Psykiatrisk Center Sct. Hans, Tine Wøbbe.

De otte dømte fortæller om deres barndom og ungdom, misbrug, udfordringer og traumer og reflekterer over, hvad der gik galt, og hvad der fik dem på afveje.

Fire af de medvirkende afsoner i fængselsregi, mens de resterende fire enten har været anbragt på retspsykiatrisk afdeling eller stadig er det.

I bogen søger de to forfattere efter svar på, hvad der fik de otte dømte til at begå deres alvorlige kriminalitet. De prøver at forstå mennesket bag forbrydelsen og indvier læseren i deres arbejde med mentalerklæringer, psykologiske tests og psykopatvurderinger.

Forbrydelsens sind

Af *Mette Brandt-Christensen* og *Hans Tine Wøbbe*, i samarbejde med *Kristina Antivakis*
Politikens Forlag

Kvindelig soldat i Afghanistan

Den danske sprogofficer og prisvindende forfatter, Anne-Cathrine Riebnitzsky, tilbragte 14 måneder i Helmand – en af Afghanistans hårdest prøvede provinser. Gennem sit ophold etablerede hun en fortrolig forbindelse med de kvindelige afghanske soldater.

I bogen "Kvindernes krig" beretter Anne-Cathrine Riebnitzsky fra nært hold om deres livshistorie med konstante trusler fra Talebans undertrykkende regime og om kvindernes brave kamp for en bedre fremtid.

"Kvindernes krig" er en barsk og vedkommende historie om at være kvindelig soldat i Afghanistan i kampen for frihed og selvstændighed samt en rørende fortælling om sorgen fra de personlige tab og angsten for det næste angreb.

Kvindernes Krig

Af *Anne-Cathrine Riebnitzsky*
Forlag: Lindhardt og Ringhof

Englands største og mest uhyggelige drabssager

Podcast: Hvorfor slår folk ihjel igen og igen? Skyldes det ren ondskab? Eller er der andre faktorer på spil?

Og hvordan bliver de til sidst afsløret og fanget?

Det ser journalist og krimiforfatter Lone Theils, der har boet og arbejdet i Storbritannien i 16 år, nærmere på i en podcastserie om nogle af Storbritanniens mest notoriske mordere. Hun prøver at forstå, hvad der skete, hvordan det kunne komme så vidt, og hvad der gør nogle mennesker i stand til at slå ihjel igen og igen.

Første episode handler om det unge par Ian Brady og Myra Hindley, der sammen i 1960'erne slog fem børn ihjel i og omkring Greater Manchester i England.

Podcastserien tæller i alt seks afsnit med hver sin uhyggelige fortælling om seriemordere på engelsk jord.

Britiske seriemordere – et studie i ondskab

Podcastvært: *Lone Theils*
Udgivet af: Mofibo

Hver **anden** **betjent** påvirkes psykisk af jobbet

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ
FOTO ARKIV

Et dansk forskningsprojekt er ved at undersøge, hvad der belaster politifolk i deres arbejde. De foreløbige tendenser viser, at det ikke kun er fysiske voldsomme hændelser, der påvirker. Underretninger og håndtering af psykisk syge kan også påvirke mentalt. Især ved gentagende og vedvarende oplevelser. Restitutionspauser fra særlige arbejdsopgaver er derfor vigtige, og forsker bag undersøgelsen fremhæver, at pauserne kan være med til at forbygge udvikling af PTSD.

Det er et år siden, det første store spørgeskema blev sendt ud til alle politifolk i dansk politi. I spørgeskemaet blev der spurgt ind til episoder og hændelser, som har været voldsomme, eller som har påvirket politifolk i deres arbejde. De kommende to år gentages spørgeskemaundersøgelsen, som er en del af en ph.d.-afhandling, hvor man undersøger hvilke hændelser, og hvor meget politifolk er udsat for voldsomheder, der er udslagsgivende for at udvikle symptomer på PTSD.

De foreløbige resultater er endnu sparsomme. Det er derfor vigtigt for lektor Nina Beck Hansen, at man ikke konkluderer noget endnu. Hun er ansvarlig for projektet og ansat på Syddansk Universitet.

- Vi er selvfølgelig begyndt at undersøge data, vi har fået ind, og vi vil gerne have svarene fra de kommende spørgeskemaundersøgelser,

før vi kommer med konklusioner. Men der er dog nogle tendenser og trends, som jeg kan tale om, forklarer Nina Beck Hansen.

Underretninger belaster

Noget, som har overrasket forskerne ud fra den foreløbige data, er, hvor meget dét at lave underretninger påvirker politifolkene sammenlignet med de mere fysiske og voldsomme hændelser. Forskeren nævner også håndtering af psykisk syge som en del af jobbet, der kan være belastende og påvirke mentalt.

- De triste situationer og at se dyb sorg hos andre mennesker er noget, som kan være svært, og dermed tæller det også med i opgørelsen over voldsomme hændelser, der belaster psyken. Mange politifolk føler måske heller ikke, at de er lige så godt klædt på til at håndtere underretninger, som de er til at håndtere fare og trusler. De mangler måske nogle mere konkrete værktøjer eller mere

specifik uddannelse, lyder det fra Nina Beck Hansen.

De voldsomme hændelser, som kan påvirke politifolk, er, ifølge Nina Beck Hansen, eksempelvis store demonstrationer, fodboldkampe, ulykker, hændelser med selvmord eller ligsyn.

- Alle disse eksempler er unikke for politiets arbejde og dermed også nogle, som politifolk udsættes for med forskellig hyppighed. Det er dermed interessant at få mere viden om, hvordan disse specifikke situationer kan være med til at påvirke politifolkene – ikke mindst hvis det er noget, man udsættes for mange gange inden for kort tid, fortæller Nina Beck Hansen.

Flere oplever voldsomme hændelser

Omkring halvdelen af alle dem, som har medvirket i undersøgelsen indtil nu, har angivet, at de har oplevet noget eller været udsat for

Kort om projektet: **ER DU OKAY?**

Baggrunden for projektet er en antagelse om, at politifolk udsættes for episoder og hændelser i deres arbejde, der potentielt kan gøre dem syge og i værste tilfælde udvikle PTSD. Hovedformålet med undersøgelsen er derfor at kortlægge, hvordan specifikke arbejdssituationer påvirker den enkelte over tid. Organisatoriske og arbejdsmiljørelaterede forhold undersøges.

Det er første gang, man i Danmark laver denne type forskning.

Projektet er støttet med midler fra Arbejdsmiljøforsknings Fonden og skal bidrage til:

- At få skabt et grundigt og solidt vidensgrundlag.
- Øget forståelse af konsekvenserne for eksponering for voldsomme hændelser.
- At sikre mental trivsel blandt politifolk.
- Optimering af eksisterende forebyggelsesarbejde.
- Udviklingen af tiltag på arbejdspladsen, der kan nedbringe sygefravær.

hændelser, som stadig påvirker dem psykisk. Det er ifølge forskeren dobbelt så mange end den tidligere undersøgelse, der blev lavet for 30 år siden af Rigspolitiets psykolog Bjarne Frøslee Ibsen.

- Det vil sige, at hver anden betjent har oplevet noget, som stadig påvirker ham/hende psykisk. Men det behøver ikke nødvendigvis at være et problem, for det er også ifølge mange politifolk noget, som gør deres arbejdsliv spændende, at der er noget på spil, og at de gør en forskel, siger Nina Beck Hansen.

Forskeren forklarer, at man i undersøgelsen arbejder ud fra en hypotese om, at det ikke er en enkeltstående hændelse eller episode, som er afgørende for, om politifolk udvikler PTSD, men at det er gentagende og vedvarende oplevelser over mange år, som kan være med til, at politifolk bliver slidt og udvikler symptomer på det.

Restitution virker forebyggende

Selvom det er for tidligt at konkludere, så tegner der sig nogle tendenser i besvarelserne, som eksempelvis er vigtigheden af at holde restitutionspauser fra specifikke arbejdsopgaver.

- Vi kan se nogle tendenser i undersøgelsen om at de, der har været mest eksponeret over en periode, også er de, der viser flest symptomer på PTSD. Derudover kan vi også se i vores data, at det er meget afgørende, at den enkelte får restitutionsperioder væk fra specifikke opgaver, hvis personen har haft flere voldsomme episoder i en periode, fortæller forskeren.

Hun fortsætter:

- Det ser ud til, at restitutionspauserne kan virke forebyggende, hvor personen kan komme væk fra den type opgaver eller hændelser, som har været voldsomme. Det lyder logisk nok, at man skal holde pauser fra det, som kan gøre én syg, hvis man udsættes for det i længere tid. Det kan have en betydning for, hvordan man tilrettelægger politiarbejdet. Men nu har vi datagrundlag og forskning, der understøtter det,

påpeger Nina Beck Hansen.

Når projektet er afsluttet, kommer der på baggrund af resultaterne vejledninger og anbefalinger til arbejdsmiljøorganisationen omkring risici, støtteordninger, og hvordan man kan arbejde endnu mere med det forebyggende arbejde med debriefinger og psykologsamtaler.

- Der er sket meget på 30 år i forhold til Bjarne Frøslee Ibsens undersøgelse. Tiden var en anden. Dengang skulle man kunne tåle alt og holde til det. I dag er der langt mere fokus på, at vi skal passe på hinanden, så vi ikke bliver syge af at gå på arbejde, lyder det fra Nina Beck Hansen.

Afgørende med mange svar

Ved det første store spørgeskema valgte omkring 50 procent at deltage i undersøgelsen. Det svarer til cirka 6.000 politifolk, og det er de samme 6.000 politifolk, som går videre til næste runde i 2022 og i 2023.

Statistisk er svarprocenten dermed også høj nok til at give evidens til forskningsresultaterne, fortæller lektoren.

- Det er helt afgørende for vores undersøgelse, at så mange svarede på det første spørgeskema sidste år, da de er udgangspunktet for det videre arbejde. Heldigvis fik vi halvdelen af alle politifolk med, og det er vi rigtig glade for. Nu håber vi, at de samme personer har lyst til at svare igen, så vi kan følge dem over tid og måle på deres udvikling, siger Nina Beck Hansen.

Resultaterne er i sidste ende noget, som kommer alle i politiet til gode, da resultaterne af forskningen kan komme med anbefalinger til forbedringer af arbejdsmiljøet, kollega- eller lederstøtte, debriefinger eller andre støttetiltag, fortæller Nina Beck Hansen. ■

Hvem laver undersøgelsen

Arbejds- og Miljømedicinsk Klinik på Odense
Universitetshospital og Syddansk Universitet står for forskningsprojektet.

Sara Rosenbeck Møller, tidligere polititjenestemand, psykolog og ph.d.-studerende, OUH & SDU.

Nina Beck Hansen, psykolog og lektor, OUH & SDU.

Ask Elklit, professor, SDU.

Jesper Pihl-Tingvad, psykolog og lektor, OUH & SDU.

Professor Lars Andersen fra det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø.

Projektet følges af en interessentgruppe med medlemmer fra Koncern HR i Rigspolitiet, Politiforbundet, Thin Blue Line, Politiveteranerne og Det nationale forsknings- og analysecenter for velfærd (VIVE).

Gratis Familietjek!

Du skal være tryk ved fremtiden

Få styr på dit testamente med et gratis Familietjek...

Giv dig selv et overblik - helt gratis!

Vi tænker hele vejen rundt om vores medlemmer og deres familier. Også når vi taler fortid, nutid og fremtid.

Derfor kan vi tilbyde dig, der er medlem, et gratis Familietjek. I dialog med en jurist får du belyst de områder, hvor du og din familie allerede nu kan træffe beslutninger, der betyder noget for jeres fremtid.

Juristen kan hjælpe dig med spørgsmål om ægtepagt, fremtidsfuldmagt, testamente mm. Du får et overblik over dine forhold lige nu, og I kan tale om, hvad du ønsker dig for fremtiden og for din familie.

Du bestiller nemt et Familietjek på **Min Side**, se under **Medlemsfordele**. På **popermo.dk** kan du læse mere om et Familietjek, men du er også meget velkommen til at ringe til os på **66 12 94 48**, hvis du har spørgsmål. Vi tales ved.

Politiets ansatte **trives godt**

- omvæltningerne i Rigspolitiet
sætter dog spor

TEKST KARINA BJØRNHOLDT
FOTO ARKIV

Der er stadig udfordringer med balancen mellem arbejdsliv og privatliv samt arbejdsomængde og tid, men generelt er de ansattes trivsel i politi og anklagemyndighed høj og med små udsving fra kreds til kreds. Det viser den seneste trivselsmåling, **hvor resultaterne netop er landet.**

Politiområdet halter dog lidt efter i denne omgang, og formand for Rigspolitiforeningen er ikke i tvivl om, at det skyldes et 2021 med stor usikkerhed omkring fremtiden.

R

esultaterne af politiets og anklagemyndighedens trivselsundersøgelse ligger klar. 82 procent af alle medarbejdere i dansk politi har svaret på, hvordan de synes, det går med deres arbejdsmiljø, ligesom lederne er blevet evalueret. Overordnet ligner det et spejlbillede af forrige trivselsmåling fra 2020, selvom den fandt sted i skyggen af

corona og en hård samfundsnedlukning.

På en score fra 1 til 7, hvor 1 er dårligst, og 7 er bedst, placerer de fleste svar sig tæt på scoren 6, hvilket de fleste arbejdsgivere nok vil kalde for et meget tilfredsstillende resultat.

For meget at lave

I Politiforbundet betegner Henrik Skriver Jensen, der er personale politisk ansvarlig, da også resultatet som pænt.

- Overordnet kan man slutte, at det – i hele træskolængder – kører meget godt i dansk politi med hensyn til trivslen, siger han.

Dog er der stadig nogle advarselslamper, der blinker, når det kommer til medarbejdernes oplevelse af at have en god balance mellem arbejdsliv og privatliv samt mellem arbejdstid og arbejdsmængde. Her ligger scoren på henholdsvis 5,6 og 5,2.

Med andre ord føler mange, at de har alt for travlt, når de er på arbejde, og at de arbejder mere, end hvad godt er i forhold til privatlivet.

- Der er desværre ikke noget, der tyder på, at folk har fået mere luft siden forrige måling. Fra min egen kreds, Midt- og Vestjyllands Politi, ved jeg, at det drejer sig om

store sagsmængder i efterforskningen, og i beredskabet er det en hyppig weekendfrekvens og mange ændringer i vagtplanlægningen, fordi der mangler folk, som trækker trivslen i den gale retning. Jeg vil tro, at det er et billede, man kan nikke genkendende til i de fleste kredse, og det er klart et opmærksomhedspunkt, som vi fortsat vil have i Politiforbundet, siger Henrik Skriver Jensen.

Svært at identificere hvor

Hvis man dykker ned i den enkelte politikreds eller afdeling kan der naturligvis være individuelle udfordringer, som træder tydeligt frem i trivselsmålingen eller i kommentarsporet.

Henrik Skriver Jensen har netop gennemgået kommentarsporet for sin egen kreds sammen med politidirektøren.

- Når man læser kommentarerne, kan man da godt lige tænke: Hold da op, står det så slemt til her i kredsen? Men

så skal man lige huske sig selv på, at det faktisk er et fåtal, der benytter kommentarfelterne. Om det så skyldes, at resten er godt tilfredse, eller de bare ikke orker at skrive en kommentar, fordi de ikke mener, at det nytter noget, skal jeg ikke kunne sige.

Henrik Skriver Jensen pointerer dog, at kommentarfelterne kan give nyttig viden, man som arbejdsmiljøorganisation kan rykke på. Dog kan det i realiteten være svært at gøre, da kommentarfelterne ikke er tilknyttet de enkelte besvarelser, fordi de ikke må kunne henføres til en bestemt person. Men det kan eksempelvis være svært at undgå i mindre afdelinger, hvor der kun er få ledere.

- Jeg synes, det kalder på en evaluering, for det er en udfordring, at man kun må udlede generel organisatorisk lære af kommentarsporene, fordi det ikke må være personhenførbart, som Rigspolitiet kalder det. Men i nogle tilfælde kan den regel altså ende med at gøre det rigtig svært at handle på en viden – eller bare at videregive ros til en leder, påpeger Henrik Skriver Jensen.

Henrik Skriver Jensen

En hændelse er én for mange

Under emnet "Særlige psykiske belastninger", der omhandler chikane, trusler eller vold, mobning på arbejds-

”

Taget i betragtning af, hvad Politiområdet har gennemgået de seneste år siden udmeldingen fra Mette Frederiksen om, at Rigspolitiet skulle halveres, så er trivselsmålingen ikke så slem, som jeg havde troet. Det vidner om, at Rigspolitiet har nogle sejlivede medarbejdere, der holder ud.

René Reimann, formand for Rigspolitiforeningen

pladsen, seksuel chikane og voldsomme hændelser, som krævede opfølgning, er billedet også uændret i forhold til forrige trivselsundersøgelse. Langt de fleste ansatte i dansk politi stifter aldrig bekendtskab med disse former for psykiske belastninger.

Henrik Skriver Jensen noterer sig, at det kun er omkring halvdelen af dem, der har været udsat for enten seksuel chikane eller mobning på arbejdspladsen, der svarer ja til, at der er taget hånd om problemet. Han medgiver, at det kan virke voldsomt, men da der heldigvis er tale om meget få hændelser, kan det reelt handle om, at der er én sag, som er håndteret, og én sag der ikke er.

- Men lige præcis i de her kategorier er én hændelse én for mange, og derfor er det noget, vi har utroligt stort fokus på i såvel koncernregi som i tillidsværket, siger Henrik Skriver Jensen.

Usikre tider smitter af på Politiområdet

Som nævnt er der ret små udsving mellem kredsene i forhold til den score, som medarbejderne i dansk politi har afgivet på spørgsmålene i trivselsundersøgelsen.

Indimellem er der dog dyk, der falder i øjnene. Eksempelvis ved spørgsmålet "Alt i alt er jeg glad for mit arbejde". Gennemsnittet for hele dansk politi er på 6,1, men på Politiområdet er man nede på 5,6.

Også på spørgsmålet "Det er tydeligt, hvilke forventninger, der er til mig i mit arbejde" høster Politiområdet

Hvad sker der nu?

- Undersøgelsesresultatet fra trivselsmålingen skal nu behandles i de lokale samarbejdsudvalg (SU) og hovedarbejds miljøudvalg (HAMU). Her besluttes det, om der skal iværksættes handleplaner på nogle områder.
- Processen forankres typisk i HAMU-sporet og kanaliseres videre til kredsenes lokale afdelinger, som får adgang til deres egne resultater. Disse vil typisk blive drøftet på kontaktudvalgsmøder og egentlige afdelingsmøder. Har der været tilfælde af eksempelvis mobning eller seksuel chikane kan det dog kun drøftes i generelle termer, da der er tale om anonyme besvarelser.

- Men jeg kan kun opfordre til, at man får betroet sig til en tillidsrepræsentant eller en anden, man nærer tillid til, hvis man har været udsat for sådanne nogle hændelser, så organisationen kan agere på de konkrete sager og yde den nødvendige støtte og hjælp, siger Henrik Skriver Jensen, personale politisk ansvarlig i Politiforbundet.

”

Der er desværre ikke noget, der tyder på, at folk har fået mere luft siden forrige måling. Fra min egen kreds, Midt- og Vestjyllands Politi, ved jeg, at det drejer sig om store sagsmængder i efterforskningen, og i beredskabet er det en hyppig weekendfrekvens og mange ændringer i vagtplanlægningen, fordi der mangler folk, som trækker trivlsen i den gale retning.

Henrik Skriver Jensen, personale politisk ansvarlig i Politiforbundet

POLITI

Resultaterne af politiets og anklagemyndighedens trivselsundersøgelse for 2021 ligger klar. Generelt er trivslen høj, hvilket ligner billedet fra forrige trivselsundersøgelse. På en score fra 1 til 7, hvor 1 er dårligst, og 7 er bedst, placerer de fleste svar sig tæt på scoren 6. Dog er der stadigvæk en udfordring med at balancere arbejdsmængde og tid samt arbejdsliv og privatliv. Kilde: Psykisk APV, trivselsmåling og ledelsesevaluering 2022.

en lav score på 5,2 i forhold til gennemsnittet på 5,7.

Balancen mellem arbejdstid og arbejdsmængde er heller ikke optimal i Politiområdet, der har den laveste svarenscore på 4,7, mens gennemsnittet for hele dansk politi er på 5,2.

Formand for Rigspolitiforeningen, René Reimann, er ikke overrasket over, at trivslen på Politiområdet er faldet siden trivselsmålingen i 2020. Det seneste år har nemlig været præget af stor usikkerhed for medarbejderne omkring deres jobmæssige fremtid. Rigspolitiet skulle halveres, hvilket var politisk bestemt i flerårsaftalen, og mange opgaver og medarbejdere skulle flyttes ud i kredsene.

- I talende stund er der stadigvæk ikke helt styr på opgavefordelingen, og hvad der skal flyttes ud til kredsene. Det er jo voldsomt frustrerende for den enkelte. Vi har heller ikke haft særlig stor indflydelse på processen i forhold til at pege på, hvor det politifagligt ville gøre mindst ondt at rykke opgaverne væk fra Rigspolitiet. Det har primært været en taløvelse i at finde de påkrævede 125 mand, der skulle ud i kredsene pr. 1. januar i år, siger René Reimann.

Sejlivede medarbejdere

Tilbage står Politiområdet, kraftigt reduceret, men stadig

i en limbo omkring mange af opgaveløsningerne.

René Reimann fortæller, at det strammer mere og mere til, og at der er en frygt for, at Politiområdet ikke længere har musklerne til eksempelvis at nedsætte de nødvendige stabe over længere tid, hvis flere større hændelser rammer samtidigt.

- Det er virkelig bekymrende, fastslår René Reimann.

Faktisk er han forundret over, at trivselsmålingen for Politiområdet ikke er bonet mere negativ ud, end tilfældet er.

- Taget i betragtning af, hvad Politiområdet har gennemgået de seneste år siden udmeldingen fra Mette Frederiksen om, at Rigspolitiet skulle halveres, så er trivselsmålingen ikke så slem, som jeg havde troet. Det vidner om, at Rigspolitiet har nogle sejlivede medarbejdere, der holder ud, siger han.

Foreningsformanden har dog endnu ikke haft mulighed for at læse kommentarsporet i undersøgelsen. Her forventer han at finde nogle ret hårde kritikpunkter.

- Vi må jo ikke offentliggøre dem, da de ikke må være personhenførbare, men jeg vil læse dem grundigt igennem for at se hvilke læringspunkter, der kan bruges fremadrettet i organisationen, siger René Reimann. ■

BESÆTTELSENS PARTERINGSDRAB

TEKST PH.D. FREDERIK STRAND,
MUSEUMSLEDER VED POLITIMUSEET
FOTO POLITIMUSEET

Den 8. oktober 1944 blev der fundet flere ligdele rundt omkring i København. Ligdelene viste sig at stamme fra en yngre kvinde. På dette tidspunkt var der intet kriminalpoliti til at håndtere sagen, da politiet den 19. september 1944 var blevet interneret, så der blev kun foretaget meget spredte undersøgelser af statsadvokaturen.

Da politiet genoptog sit virke i maj 1945, var sagen om "det parterede kvindelig" en af de sager, der på ny blev taget op, og man fandt løsningen på den uhyggelige drabsgåde.

Den 19. september 1944 klokken 11.00 blev Operation Möwe sat i værk. Knap 2.000 politifolk blev taget til fange, mens de resterende politifolk gik under jorden. Fra den 19. september 1944 var Danmark dermed frataget en af de moderne stats grundpiller – politiets store administrative apparat. Godt en måned efter, at det ordinære politi var blevet opløst, blev der oprettet et vagtværn med visse ordenspolitimæssige beføjelser. Vagtværnet måtte dog ikke foretage nogen form for efterforskning, så i perioden fra 19. september 1944 til politiets genindsættelse, den 11. maj 1945, blev der i Danmark reelt ikke efterforsket kriminalsager. Konsekvensen blev kaotiske forhold, hvor man så en betragtelig stigning i kriminaliteten.

Et mystisk drab

Midt i al den politiløse tids kaos fandt der et mystisk drab sted. Drabet skilte sig i dets nærmest gotiske uhygge ud fra de mange andre drab, der ellers blev begået i denne turbulente periode. Den første, der beskrev dette drab, var statsadvokat Jørgen Trolle.

"Noget foruroligende virkede det, da der ganske kort efter Politiets Deportering paa et Par Steder her i Byen blev fundet Dele af et parteret Kvindelig, bl.a. Hoved og Underkrop. Saavidt man kunde skønne, maatte Kvinden antages at være kvalt. Ligdelene blev bragt til Retsmedicinsk Institut, men det tyske Kriminalpoliti paa Politigaarden syntes at overtage Sagen, i hvert Fald udsendtes der Efterlysning derfra med Opfordring til at give Oplysninger til Politigaarden, idet man navnlig gerne vilde fastslaa hendes Identitet. Vi erfarede under Haanden – hvad der i øvrigt hurtigt blev kendt i Byen – at Tyskernes Efterlysning var misvisende, idet Skildringen af den Kuffert og den Papæske, som Ligdelene var fundet i

havde undladt at omtale Momenter, som tydede paa, at de var af tysk Oprindelse [...] Der blev dog noget senere ved en Undersøgelse af hendes Tænder konstateret, at Reparationerne af dem antagelig var foretaget i Tyskland eller Mellemeuropa. Det var en stor Beroligelse for os i Statsadvokaturen, da det meget stærkt tydede paa, at Kvinden var tysk, og at man derfor antagelig stod overfor et internt tysk Drama og ikke overfor en dansk Jack the Ripper, der vilde udnytte Situationen. Men det gjorde til Gengæld, efter hvad jeg forstod, de tyske Politifolk temmelig nervøse ved Sagen.”

Så var det en dansk Jack the Ripper, der var på spil, eller måske, som Trolle antydede, en tysk soldat – eller måske en helt tredje form for drabsmand? Inden gådens løsning beskrives nærmere, må fundet af ligdelene dog skildres nærmere, for det skete under lidt specielle omstændigheder.

Ligdele i kuffert og hoved i kanal

Tidligt om morgenen den 8. oktober 1944 blev der bag en brændestabel på Onsgaardsvej i nærheden af Hellerup Havn fundet flere ligdele. Ligdelene var presset ned i en stærkt ramponeret kuffert. Få timer senere blev der gjort et lignende fund i Overgaden Oven

Vandet på Christianshavn.

Her opdagede en tilfældig trafikant et kvindehoved, der flød rundt i kanalen. Trafikanten var, forståeligt nok, dybt chokeret. Det var trods alt ikke hver dag, man kom ud for en sådan begivenhed – selv under besættelsens turbulente og brutale forhold.

Knap tre uger senere gjorde man endnu et ubehageligt fund. Den 27. oktober stod brofogeden på Langebro og holdt øje med vandet. Pludselig så han en kuffert i vandet – og ud af kufferten stak en kvindearm! Med en del besvær lykkedes det ham, med hjælp fra forbipasserende, at få kufferten hevet op på land. Den var tung. Med nogen spænding og uro fik man lukket den besværlige genstand op. Overraskelsen og rædslen var derefter stor. Kufferten indeholdt, foruden armene, brystpartiet fra en kvinde. Disse ligdele blev nu fragtet ud til Retsmedicinsk Institut, hvor man herefter kunne sammensætte et helt kvindeligt.

Retsmedicinsk Institut undersøgte derpå det samlede lig og kunne fastslå, at der var tale om en yngre kvinde, der var mellem 25 og 30 år gammel. Hun var cirka 165 centimeter høj og havde mørkeblond kraftigt hår. Det var imidlertid vanskeligt at trænge dybere ned i sagen. For dog at komme lidt videre i sagen udsatte myndighederne en dusør på 2.000 kroner for informationer, der kunne føre til en opklaring af sagen. Der indløb imidlertid intet brugbart.

Tyske forbindelser

Efter besættelsens ophør blev nogle af den politiløse tids drabssager imidlertid taget op på ny – og sagen omkring det parterede kvindeligt var en af disse. Ved at finde frem til de personer, der havde fundet ligdelene og opholdt sig nær findestederne, fik man oplyst, at en papæske af mærket Hencko var blevet fundet i gården til Dronningensgade 65. Man formodede, at hovedet var blevet fragtet i denne æske. Endvidere erfarede man, at den kuffert, ligdelene i Hellerup var fundet i, var af mærket Vulkolet. Disse mærker var ikke danske, men tyske, og efterforskerne var derfor nu nærmest helt sikre på, at såvel den dræbte som drabsmanden havde en relation til Tyskland.

Så langt så godt. Men hvordan var en tysk kvinde havnet som parteret lig i Københavns gader og havne? Måske var forklaringen, at der var tale om et ægtepar, hvor manden var dansk og kvinden tysk? Denne teori lagde drabsafdelingen sig i stigende grad fast på, og de begyndte derfor at gennemgå de ægtepar, hvor der var en sådan blandet national sammensætning.

Med udgangspunkt i denne teori indhentede de fra forskellige vidner information om, at der på Vestergaardsvej 2 på det ydre Nørrebro, boede et ægtepar, der begge stammede fra Tyskland. Manden talte dog dansk og var dansk statsborger. Kvinden var imidlertid tysk statsborger og talte kun meget lidt dansk. Kvinden havde et lille barn på halvandet år. Hverken kvinden eller barnet var dog blevet set på bopælen det seneste år.

Nu opsøgte efterforskerne fra drabsafdelingen manden på hans bopæl. Hans navn var Richard Petersen, og han blev hentet ind til afhøring på Politigården. I sin første forklaring hævdede Petersen, at hans hustru mod krigens slutning var flygtet til Tyskland. Dette kunne efterforskerne dog klart modbevise, da de kunne dokumentere, at det de facto var mandens hustru, som var fundet i forskellige stykker rundt omkring i København. Konfronteret med dette forhold brød Richard Petersens forsvar hurtigt sammen – og samme dag, som han var blevet fængslet i Dommervagten, aflagde han fuld tilståelse. Det var ham, der havde myrdet sin hustru, Anna Bernhardine Sofie Ihde. Så langt så godt. Men hvordan var det da kommet så vidt?

Lokket med flæsk og smør

Richard Petersen havde en lidt atypisk baggrund, der på mange måder havde stillet ham noget vanskeligt i den turbulente krigsperiode. Petersen var født i oktober 1928 på en gård i Pommern. Faren var dansk, moren tysk. Han blev opdraget i Tyskland og gik i tysk skole til han var 15 år. Herefter kom han i slagterlære. På dette tidspunkt havde nazisterne overtaget magten i Tyskland, og faren ville derfor angiveligt ikke have, at sønnen forblev i Tyskland og blev tysk statsborger. →

Gerningsmanden – Richard Petersen – der stod bag et af besættelsens mest bestialske drab.

→ I 1937 sendte han derfor Richard Petersen til København, hvor han fik arbejde som pølsemaker i Kødbyen. Efter han havde fået dansk statsborgerskab, aftjente han sin værnepligt i den danske hær lige omkring besættelsens begyndelse. Derefter gik han i en periode arbejdsløs. Han fik da brev fra sin far, hvori der stod, at han kunne komme ned til Tyskland og hjælpe på gården. Robert Petersen rejste nu til Tyskland, men ankommet til Padborg erfarede han, efter eget udsagn, at myndighederne forlangte, at han først skulle arbejde et halvt år i krigsindustrien, og han måtte derfor tage arbejde på en pølsefabrik i Hamborg.

Mens Richard Petersen opholdt sig på pølsefabrikken i Hamborg, deltog han i en soldetur i byen. I forbindelse med denne tur i byen, mødte han den unge kvinde Anna Ihde. Richard lokkede Anna til at følge med sig hjem ved at fortælle, at han samme dag havde fået en pakke fra sine forældre indeholdende flæsk og hjemmekærnet smør. Dette var ikke småting i krigstidens mangelsamfund, hvorfor Anna indvilligede i at følge med manden hjem. Når Anna var let at overtale, skyldtes det i øvrigt ikke hendes egen forslugenhed, men det forhold, at hun var gravid. Hun fødte barnet i februar 1943. Faren var en tysk underofficer.

Tvunget til ægteskab

Anna havde altså som vordende mor brug for den næring, der lå i friskkværnet smør og flæsk, men det betød ikke, at hun var et hjælpeløst offer for Richard Petersen. Tværtimod. Ifølge Richard udviklede Anna sig snart til at blive en ren hunulven Ilse – for at blive i den tyske terminologi.

Da hun på hans bopæl så pakken med kød og smør fra hans forældre, blev hun klar over, at Richard ikke havde modtaget maden ad de officielle kanaler, men ved en hjemmeslagtning. Noget sådant var der, selvom det ofte forekom, strenge regler mod i Tyskland, så hun truede derfor med at melde Richard til myndighederne, hvis han ikke giftede sig med hende. Hun havde brug for en far til sit kommende barn. Richard accepterede modvilligt det tilbud, han jo heller ikke så godt kunne afslå.

Anmeldte Richards forældre

Richard Petersens plager var imidlertid ikke slut. Hamborg blev i løbet af 1943 ramt af nogle frygtelige bombeangreb, der ødelagde hele kvarterer. Under et af disse angreb mistede den nybagte familie al deres ejendom og var nu tvunget til at flytte hjem til Richards forældre. Her opstod der imidlertid nye problemer. Forældrene var jo, som det tidligere er fremgået, ikke synderligt tro mod det nazistiske regime. De hørte derfor også engelsk radio, hvilket naturligtvis ikke var tilladt. Dette ulovlige forhold kom Anna for øre, og hun viste nu igen sit nazistiske sindelag ved at anmelde Richards forældre til borgmesteren. Da Richard frygtede, at Anna ville gå skridtet videre og anmelde forældrene til Gestapo, fik han hende overtalt til at flytte til København, hvor forholdene var mere sikre og de materielle levevilkår bedre.

Ankomsten til København blev forholdene imidlertid ikke bedre. Dels på grund af sit nazistiske sindelag, dels på grund af grådighed – en soldaterhustru ville få udbetalt et månedligt pengebeløb i understøttelse – forsøgte Anna at tvinge Richard til at blive soldat i SS. Hvis Richard ikke meldte sig, ville hun angive ham til Gestapo. Richard var imidlertid helt afvisende. Han havde set, hvor krigen bar hen og havde ikke noget nazistisk sindelag.

Dræbt og parteret

I løbet af september 1944 havde Richard Petersen i tiltagende grad følt sig presset op i en krog. Han var derfor begyndt at planlægge et drab på hustruen. Til dette formål havde han stjålet en slagterøkse på sit arbejdssted. Slagterøksen gemte han bag et skab i soveværelset. I stedet for at melde sig til SS, som han ellers havde annonceret, gik han ned til en kiosk og købte en pakke tændstikker. Da han kom tilbage, lå Anna i sengen, men hun sov ikke. Selvom han havde øksen liggende bag skabet, kunne han ikke få sig selv til at finde den frem og slå Anna ihjel med den. I stedet greb han hende af alle kræfter om halsen med begge hænder. Sådant holdt han hende, indtil han var sikker på, at hun var død. For at være helt sikker på, at hun vitterligt

var død, fandt han dog øksen frem og tildelte hende to hårde slag med bagsiden af våbnet.

En time senere gik han i gang med at partere liget, som han derefter anbragte i flere kufferter og æsker. Om aftenen kørte han med forskellige taxaer rundt i København. Undervejs smed han pakkerne og kufferten med ligdelene rundt omkring i byen. Kufferten med overkroppen og armene smed han ved Fregatten Jylland. Hovedet blev smidt i Christianshavns Kanal, og resten af delene lod han forsvinde i havnen ved Hellerup.

Slog barnet ihjel

Dette var altså Richard Petersens forklaring på en af den politiløse tids mest uhyggelige drab. Om forklaringen var den nøjagtige sandhed, var mildest talt vanskeligt at sige. Man bør i den forbindelse bemærke, at Richard Petersen bevidst fremhævede sin hustrus nazistiske sympatier.

Man bemærkede dog, at der måske var noget ved Richard Petersen, som ikke helt var, som det skulle være – hvad med barnet, der nu var knapt to år, hvor var det?

Richard Petersens kom med mange lange og svævende forklaringer på dette spørgsmål. I løbet af de næste dage lykkedes det drabsafdelingen at pille Richards forklaringer fra hinanden.

Det viste sig, at barnet var blevet sat i pleje hos et ægtepar, som imidlertid havde givet det tilbage til Richard Petersen. Da han fik barnet retur fra ægteparret, besluttede han sig for at slå det ihjel. Han så ingen anden udvej, da han ikke var i stand til at passe barnet og dertil frygtede, at naboer, bekendte og familie ville spørge, hvor Anna var henne, når de så barnet. Efterfølgende gravede han liget ned i en have i Selma Lagerlöfs Allé i Søborg. Han kunne senere påvise stedet for drabsafdelingen.

I den senere retssag blev Richard Petersen dømt til anbringelse i en åndssvageanstalt. Et af besættelsestidens mest bestialske drab havde således fundet sin opløsning. Drabsmanden var ikke en Jack the Ripper eller for den sags skyld en højtstående tysk officer, men en underkuet, småt begavet ægtemand. ■

NYT FRA POLITIFORBUNDET

Afgående **formand** for politilederne: - Jeg forlader ”butikken” fortrøstningsfuld

Det er med et forsigtigt håb om en bedre retning for dansk politi med et større lokalt ledelsesrum og plads til politifagligheden, at formand for politilederforeningen, Michael Agerbæk, forlader posten. Han ser også optimistisk på Politilederforeningens fremtid.

- Vi er gået fra at blive betragtet som en ”danseforening” til at have bevist, at vi er en seriøs forening, der varetager politiledernes interesser, siger han.

TEKST OG FOTOS KARINA BJØRNHOLDT

Mange ting har ændret sig siden vicepolitinspektør Michael Agerbæk i 2012 tiltrådte som formand for Politile-

derforeningen. Det var før terroranslag i København, flygtningestrømme på motorvejene, og før eksplosionen i kriminalitet over internettet for alvor slog igennem.

Internt i politiet var det før en lederreform, der betød farvel til cirka 300 vicepolitikommissærer, ligesom politilederforeningen kun repræsenterede fra vicepolitinspektører og opefter. Den blev nedladende kaldt for en ”danseforening”, fordi der efter hver generalforsamling var middag og dans med ægtefæller.

Samlet forening er en milepæl

Michael Agerbæk kalder det da også for en ”kæmpe udviklingsrejse”, som Politilederforeningen har været på gennem de seneste 10 år. Det har været en rejse for at kunne stå samlet og stærkere

og være en seriøs spiller i forhold til at varetage politiledernes løn- og arbejdsvilkår. Politilederne har, ligesom resten af dansk politi, også været under pres i et årti, der har budt på langt flere opgaver, end der var ressourcer til, øget detail- og måltalsstyring samt masser af skiftende, politiske mærkesager.

Derfor mener Michael Agerbæk også, at en af de vigtigste milepæle, han har været med til at gennemføre i sin formandsperiode, er at få samlet Politilederforeningen til én forening for alle politiledere.

Det var efter lederreformen i 2013, hvor vicepolitikommissærniveauet forsvandt, at kimen blev lagt til at samle politilederne. Men først i 2016 blev det en realitet.

- Jeg mener, at vi i dag har bevist, at Politilederforeningen er én samlet, stærk og seriøs stemme for politilederne, som varetager deres interesser både centralt og lokalt via vores talsmænd ude i kredsene. Politiledere kan også komme i klemme i deres arbejde og have brug for en tillidsrepræsentant.

De er organisationens embedsfolk, som skal udvikle og gennemføre forandringer i et krydsfelt mellem medarbejdere, øverste ledelse og politiske forventninger. Det er sjældent nemt, siger Michael Agerbæk.

Satte selv fokus på presset arbejdsmiljø

Under Michael Agerbæks formands-tid er foreningen desuden begyndt at arbejde projektorienteret, når den identificerer nogle generelle problemstillinger hos sine omkring 950 medlemmer.

- De gennemarbejdede projekter har medført, at der flere steder bliver arbejdet seriøst videre med dem ude i kredsene. Et eksempel er, da vi i 2019 satte fokus på politikommissærernes pressede arbejdsmiljø. Det skete gennem kvalitative interviews med politikommissærer på tværs af kredsene, hvor vi fik afdækket problematikkerne om, at de havde alt for mange opgaver og alt for lidt tid til at løse dem, og at det resulterede i stress og manglende nærvær. Flere kredse tog rapportens

Efter ni år som formand for Politilederforeningen forlader Michael Agerbæk posten og lader sig pensionere fra politiet. En af de vigtigste milepæle i hans formandstid har været at få samlet Politilederforeningen til én forening for alle politiledere. - Jeg mener, at vi i dag har bevist, at Politilederforeningen er én samlet, stærk og seriøs stemme for politilederne, som varetager deres interesser både centralt og lokalt via vores talsmænd ude i kredsene, siger han.

”

Medlemmerne har fået et formandskab i Politiforbundet, der er samlende, og som vil modernisere, og det giver positive takter for Politiforbundets fremtid.

resultater til sig og arbejdede videre lokalt med, hvordan arbejdsmiljøet kunne forbedres for denne ledergruppe, husker Michael Agerbæk.

Skal have flere kvindelige ledere

En anden problemstilling, som Politilederforeningen har beskæftiget sig med ad flere omgange i det seneste årti, er, hvordan der kan rekrutteres flere kvindelige politiledere. De udgør blot lidt over syv procent af alle politiledere, hvilket ikke afspejler, at andelen af kvindelige polititjenestemænd i 2021

udgjorde 19 procent, ifølge Rigspolitiets HR-nøgletal.

- Diversitet giver synergi og et bredere perspektiv på tingene, så derfor er det så vigtigt, at vi får fundet frem til de snubletråde, der forhindrer, at vi som organisation bliver bedre til at rekrut-

tere de kvindelige ledertalenter, siger Michael Agerbæk.

Politiforeningen interviewede både uchargede og chargede kvindelige polititjenestemænd, da den i 2018 satte sit seneste projekt i gang for at undersøge problematikkerne.

- Vi kunne konkludere, at der var en del mytedannelse om, hvad lederuddannelsen og jobbet krævede, men ikke mindst fandt vi ud af, at kvindelige politifolk skal "nurses" og skubbes lidt mere til, førend de vælger ledervejen. Mange lider af det omvendte Pippi

Langstrømpe-syndrom; at de aldrig har prøvet det før, og så kan de nok ikke. Men hvis vi er opmærksomme på det i organisationen, så tror jeg på, at vi kan lykkes på sigt med at få flere kvindelige politiledere. Ja, ikke bare politiledere, men også i Politiforbundets Hovedbestyrelse og i politiforeningerne, hvor det også halter med diversiteten, siger Michael Agerbæk.

Hjælp fra udviklingen?

Han er modstander af kønskvoter, som for eksempel norsk politi har indført, og han tilføjer, at han hér ligger på linje med mange kvindelige politifolk i dansk politi. Det fremgik i hvert fald af undersøgelsen fra 2018, som Politilederforeningen gennemførte.

Men Michael Agerbæk håber, at kønsdiversiteten vil få en hjælpende hånd fra den generelle udvikling, der pt. ses inden for rekrutteringen til politiuddannelsen.

Siden 2016 har andelen af kvinder, der optages på Politiskolen, nemlig været stigende. Fra knap 20 til knap

30 procent i 2021, ifølge Rigspolitiets opgørelse.

- Jeg synes, at det er helt naturligt, at ledelserne i dansk politi, i Politiforbundets Hovedbestyrelse og i politiforeningerne afspejler den diversitet, der er inden for både køn og etnicitet i politistyrken. Der skal vi blive bedre til at lykkes med, mener han.

Slut med at uddanne ledere "til hylden"

Et nyt lederuddannelsesforløb blev skudt i gang i 2019. Forud var gået et tæt samarbejde mellem Koncern HR og Politilederforeningen og med stor brugerinddragelse.

Michael Agerbæk er da også overbe-

”

Jeg er meget stolt af det projektarbejde, vi fik lavet frem mod den seneste flerårsaftale, hvor vi har været med til at sætte nogle aftryk i aftalen i form af et større lokalt ledelsesrum.

vist om, at dansk politi i dag får klædt sine kommende og nuværende ledere rigtig godt på til opgaven.

- Det nye lederuddannelsesforløb er en klar forbedring. Den tidligere uddannelse var blevet for lang, for bred og for akademisk.

En god ændring, som Agerbæk fremhæver, er, at man i dag skal være fungerende politikommissær for at begynde på førlederforløbet. Det vil sige, at teori kan kombineres med praksis, ligesom man har en mentor tilknyttet.

- Tidligere uddannede vi politikommissærer "til hylden", hvor de så kunne glemme deres ny erhvervede viden, mens de gik og ventede på en ledig politikommissærstilling, men sådan er det heldigvis ikke længere, fortæller Michael Agerbæk.

Evalueringen af det nye førlederforløb har siden vist, at der er stor tilfredshed med substansen, men at forløbet på et år, mod tidligere to og et halvt år, er for komprimeret. Derfor er førlederforløbet nu udvidet til halvandet år.

Lederforløb 2, der er for næste ledelsestrin, er pt. i drift, men er endnu ikke evalueret. Efterfølgende skal uddannelsen for de øverste ledelseslag også sættes i værk.

Skaffede mere plads til faglighed i flerårsaftalen

Når Michael Agerbæk ser tilbage på sin formandstid for politilederne, fremhæver han også, at det er lykkedes politiforeningen at få etableret et tæt

og vigtigt samarbejde med gruppen af chefpolitiinspektører. Senest har det båret frugt i forbindelse med flerårsaftalen for politi og anklagemyndighed.

- Det er et vigtigt samarbejde, fordi cpi.-gruppen har et stort, strategisk udsyn i forhold til organisationens udvikling. Jeg er eksempelvis meget stolt af det projektarbejde, vi fik lavet frem mod den seneste flerårsaftale, hvor vi har været med

til at sætte nogle aftryk i aftalen i form af et større lokalt ledelsesrum, siger Michael Agerbæk.

Han jubler dog ikke betingelsesløst på dansk politis vegne, selvom flerårsaftalen taler om "frihed til lokale løsninger" og "plads til politifagligheden". Efter godt 40 år i dansk politi er han nemlig også erfaringsramt, som han udtrykker det, og har set masser af eksempler på tiltag, der indføres, siden afskaffes, for senere at genindføres – alt efter hvilke politiske vinde der blæser.

En bedre retning, men mangler langsigtet plan

Alt i alt er det dog en positiv formand, som rækker depechen videre, og han er optimistisk omkring fremtiden på politilederne vegne.

- Jeg forlader "butikken" fortrøst-

ningsfuld. Med et håb, som nogle måske vil kalde naivt, om, at vi har bevæget os i den rigtige retning på det seneste. Med slankningen af Rigspolitiet og et større lokalt ledelsesansvar, synes jeg, at der er fundet en bedre balance i forhold til den stigende dødfisering og måltalsstyring, vi længe har kæmpet imod fra såvel Politiforbundets som Politilederforeningens side, fordi det havde taget overhånd. Der vil altid være politisk styring af en organisation som politiet, og det skal der også være, ligesom der er også behov for akademikere i politiet, men politifagligheden har været for klemt i mange år. Der er taget for mange skrivebordsbeslutning-

Om Politilederforeningen

- En forening under Politiforbundet på lige fod med de lokale politiforeninger i kredsene.
- Repræsenterer omkring 950 politiledere i Danmark og på Færøerne – fra politikommissærer til og med chefpolitiinspektører.
- Før maj 2016 repræsenterede Politilederforeningen ikke politikommissærerne. De var tilknyttet de lokale politiforeninger. Men i 2016 blev den nye politilederforening stiftet, som samlede alle politiledere under én hat.
- Formand Michael Agerbæk har pr. 1. marts valgt at fratræde posten, da han lader sig pensionere fra politiet i forbindelse med, at han i februar fyldte 63 år. Næstformand i foreningen, Heine Hansen, er konstitueret formand, indtil Politilederforeningens generalforsamling i maj 2023, hvor der vælges ny formand.

ger, der ikke har flugtet med virkeligheden, siger Michael Agerbæk.

Sammen med Politiforbundet efterlyser han stadigvæk en mere langsigtet plan for dansk politi fra politisk side.

- Det skal vel at mærke være en plan med respekt for politifagligheden. Hvor man trækker de lange linjer frem for at agere efter de enkeltsager, der er oppe

”

Med slankningen af Rigspolitiet og et større lokalt ledelsesansvar, synes jeg, at der er fundet en bedre balance i forhold til den stigende djøfisering og måltalsstyring, vi længe har kæmpet imod fra såvel Politiforbundets som Politilederforeningens side.

i medierne. Det er utroligt skadeligt for dansk politi. Giv i stedet politiet en overordnet, langsigtet ramme, som vi selv kan udfylde, lyder opfordringen.

Forhandlingsret og måske TR-status

Det bliver nuværende næstformand i Politilederforeningen, Heine Hansen, der fra 1. marts vil være fungerende formand frem til foreningens generalforsamling i maj 2023.

Den afgående formand ser som nævnt positivt på foreningens fremtid – ikke mindst på grund af Politiforbundets nye formandskab, Heino Kegel og Michael Bergmann Møller.

- Jeg har det seneste år oplevet en stor imødekommenhed og inddragelse af Politilederforeningen, og jeg håber, at styrkelsen af det bånd vil fortsætte til organisationens og medlemmernes fordel, siger Michael Agerbæk.

Han glæder sig blandt andet over, at foreningen – efter næsten seks år som en samlet politilederforening – nu har fået Politiforbundets Hovedbestyrelses accept af, at forhandlingsretten for politilederne bør ligge hos Politilederforeningen.

- Det betyder, at vores talsmænd lokalt selv kan forhandle cheføn og ledervilkår med øverste ledelse ude i kredsene. Hidtil har det været den lokale foreningsformand, der har haft denne ret. Men i min optik, og nu heldigvis også i hovedbestyrelsens, giver det god mening, at de, der ved mest om lederne og deres vilkår, også er forhandlerne. Fordeling af lokallønsmidler ligger dog stadig hos den lokale foreningsformand, siger Michael Agerbæk.

Han håber også, at det snart vil lykkes at få TR-status til Politilederforenings i alt 16 talsmænd i Danmark og på Færøerne.

- Talsmændene er jo formandens forlængede arm ude i kredsene, men

hidtil har de ikke kunnet opnå TR-status. Det ny formandskab er gået aktivt ind i den kamp og forhandler pt. med Rigspolitiet om det. Det er vigtigt, for at de lokale talsmænd kan opnå samme formelle rettigheder som de lokale politiforeninger i forhold til at sidde med i diverse lokale samarbejdsudvalg i kredsene, pointerer Michael Agerbæk.

Pas på glastårnet

Også på Politiforbundets vegne er den afgående foreningsformand fortrøstningsfuld.

- Medlemmerne har fået et formandskab i Politiforbundet, der er samlende, og som vil modernisere, og det giver positive takter for Politiforbundets fremtid, mener Michael Agerbæk og tilføjer:

- Efter en ret barsk valgkampperiode i 2020, er det lykkedes formandskabet på kort tid at få samlet ho-

Kort om Heine Hansen

- Konstitueret formand for Politilederforeningen pr. 1. marts 2022.
- Har været næstformand i Politilederforeningen siden 2019. Blev valgt ind i bestyrelsen i 2016, da den ny Politilederforening blev stiftet.
- Er vicepolitiinspektør i Østjyllands Politi.
- Er 51 år, gift og har tre børn mellem 15-21 år.
- Bor i Himmerland.

vedbestyrelsen igen, så fagpolitik og medlemmerne kan komme i fokus. Jeg håber, det lykkedes dem at fastholde den inddragende form, de har indført, hvor det er medlemmernes erfaringer og viden, der er med til at udpege, hvor der er behov for at sætte fagpolitisk ind. Det farligste for et fagforbund er, hvis ledelse og sekretariat placerer sig selv i et glastårn og tror, at de derfra kan se, hvor skoen trykker, lyder det fra Michael Agerbæk. ■

Tillidsrepræsentantuddannelse

- Vi har brug for **unge tillidsfolk**

Det er første gang, Politiforbundet har holdt et tillidsrepræsentantkursus kun for yngre medlemmer. Kurset i december var en succes, mener både kursister og kursusledere. De unge deltagere har en god mødedisciplin, et højt engagement og møder op med en stor nysgerrighed for at lære nyt. – Vi skal have flere unge og flere kvinder ind i det faglige arbejde, og det her kursus er første skridt på vejen, lyder det fra kursuslederne, Louise Heiberg og Jan Hempel.

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ

U

Ungenetværket i Politiforbundet blev oprettet for tre år siden for at skabe et rum, hvor unge kolleger kunne

mødes på tværs af politikredse og dele faglige udfordringer i deres arbejdsliv. Coronaen fik forhalet de fysiske møder, men nu er der igen gang i de mange tiltag, hvor unge kolleger kan mødes og tale om arbejdstidsregler, lønforhold eller arbejdsmiljø. For selvom det kan lyde tørt eller kedeligt, så vedkommer det også de unge, mener Politiforbundets to kursusledere, Louise Heiberg og Jan Hempel.

I december sidste år mødtes 37 yngre kolleger på Politiforbundets tillidsrepræsentantuddannelse. Det var på det såkaldte TR-G1-kursus, som er for medlemmer, der ønsker at snuse lidt til, hvad det vil sige at være tillidsrepræ-

sentant. Det var fem dage med masser af faglige snakke og debat, netværk og nye venskaber på tværs af hele landet, Færøerne og Grønland.

Unge mødes på lige fod

Kriteriet for at deltage på dette grundkursus var, at man var yngre medlem og ikke havde mere end 15 års anciennitet i politiet. Mange af deltagerne kom fra Ungenetværket og havde fået et prik på skulderen og en høflig opfordring til at deltage. I alt deltog 17 kvinder og 20 mænd, og alle var under 40 år.

Grunden til, at Politiforbundet har valgt at lave et særskilt grundkursus for yngre medlemmer, er at gøre noget ekstra for et rekruttere unge til at blive tillidsfolk. Dem er der nemlig meget få af.

- Vi havde denne gang valgt at samle de unge i et selvstændigt grundkursus for at give dem en fælles oplevelse,

hvor de mødes på lige fod med ligesindede og på samme niveau, fortæller Jan Hempel.

- Det er vigtigt, at der er en bred repræsentation på vores kurser, så de bedre afspejler sammensætningen af vores medlemmer, supplerer Louise Heiberg.

Hun fortsætter:

- Det skal ikke kun være mænd på 55+, som er tillidsrepræsentanter eller talspersoner, og derfor er det også vigtigt, at vi får fat i de unge og giver dem nogle fælles referencer og hjælpere med at skabe et fællesskab på deres præmisser. Vi giver dem med dette kursus mulighed for at føle sig trygge – og nogle gange er det lettere, når man er sammen med andre, der ligner en selv, end hvis man sad som eneste ung i en gruppe af midaldrende, fortæller Louise Heiberg.

- Forhåbentlig er kurset med til at

37 yngre politifolk fra hele landet var i december samlet til Politiforbundets indledende grundkursus for mulige tillidsrepræsentanter. Her kunne deltagerne snuse til, hvad det vil sige at være tillidsrepræsentant. I løbet af de fem dage, kurset varede, fik de blandt andet besøg af Politiforbundets politiske ledelse til en debat om alt fra arbejdstid og uddannelse til motion i arbejdstiden. Sidstnævnte tema er lanceret under sloganet 1=2, som ses på de udleverede løbetrøjer.

vække nysgerrigheden omkring det faglige arbejde og vise, at det også vedkommer de unge. Vi har brug for dem som tillidsfolk. De er fremtiden, fastslår kursusinstruktøren.

Kvinder som rollemodeller

Det er ikke ofte, at der er lige mange kvinder og mænd på kurserne. Men denne gang var der næsten lige så mange kvinder som mænd, og det glæder de to kursusledere sig over.

- Jeg er meget glad for, at der er så mange kvinder med denne gang. Der er meget få kvindelige tillidsrepræsen-

ter, og det er en skam, da kvinder er præcis lige så kvalificerede som mænd.

højt engagement og møder op med en nysgerrighed for at lære noget nyt. - De unge havde fuldt fokus på undervisningen fra starten. Mobilerne var gemt ned i tasken, og computeren var slukket, så de havde deres fulde opmærksomhed på undervisningen, og de var meget aktive i diskussionerne.

Det er vi ikke altid vant til, konstaterer Jan Hempel.

Det var også nogle andre emner, der optog deltagerne.

- De yngre ville gerne tale om me-too og eksempelvis påklædning til julefrokoster eller om arbejdspress og normer-

ringer, men også arbejdstidsregler og pension. Det var meget interessante debatter. Tidligere har der været stor interesse for at tale om konsulentstillinger, men det optog dem ikke, fortæller Louise Heiberg.

Grundkurset er struktureret med forskellige introducerende oplæg, så deltagerne kan snu-

se til det faglige arbejde, som Politiforbundet og de lokale tillidsfolk laver.

- Mange ser vores faglige verden som meget lukket, men på det her kursus får vi åbnet op og givet en masse viden videre. Og så er det helt sikkert et plus, når deltagerne føler, at de er i samme båd og på samme niveau, og de tør tale frit. Det er en kæmpe fordel, fortæller Jan Hempel.

Flere unge i bestyrelserne

De to kursusledere håber, at flere af de unge, der deltog på kurset, har fået mod på og lyst til at stille op til arbejdet i de lokale politiforeningers bestyrelser eller som tillidsrepræsentant eller talsperson. Men de er også opmærksomme på, at det kræver benarbejde af den lokale politiforening.

- Politiforeningerne skal blive bedre til at invitere de unge ind, for de kommer ikke nødvendigvis af sig selv. Det er et vigtigt arbejde, som vi i fællesskab skal blive bedre til at løfte, afslutter Louise Heiberg. ■

tanter, og det er en skam, da kvinder er præcis lige så kvalificerede som mænd. Men måske tiltaler det ikke kvinder, og det vil vi nu forsøge at gøre op med. Det er uhyre vigtigt med flere kvinder som tillidsrepræsentanter, så kvindelige kolleger kan spejle sig i dem og på den måde se dem som rollemodeller. På dén måde kan vi være med til at skubbe lidt på en proces, for det kommer ikke af sig selv, udtaler Louise Heiberg, der selv har en fortid som tillidsrepræsentant og næstformand i Sydsjællands og Lolland-Falsters Politiforening.

Mobilene i tasken og computeren slukket

Grundkursets indhold for de unge er det samme som indholdet på det "almindelige" TR-G1-kursus, men det er forskellige emner, der optager kursisterne, og dermed er der forskel på hvilke debatter, der fylder mest. Kursuslederne hæftede sig også ved, at de yngre deltagere har en god mødedisciplin, et

Politiforbundets uddannelser til at blive tillidsrepræsentant

Politiforbundet tilbyder fire grundkurser som en del af en uddannelse som tillidsrepræsentant. På det første grundkursus er det en introduktion til området, og det er ikke et krav, at man er valgt som tillidsrepræsentant.

Kurset går i dybden med regler og rammer for TR-arbejdet, og hvordan man bedst muligt kan virke som tillidsrepræsentant på arbejdspladsen. Der arbejdes med disse temaer:

- Politiforbundets opbygning og forhandlingsretten, herunder politiforeningens dannelse, orientering om CO10 og FH.
- Tillidsrepræsentantens virke, herunder kendskab til de dilemmaer, du møder som TR.
- Syge- og pensionsregler.
- Arbejdsskader.
- Arbejdstidsbestemmelser.
- Ferieregler.
- Lønforhold.
- Politiforbundets kommunikation.
- Disciplinær- og klagesager.
- Personaleudvikling.
- Møde med Politiforbundets forhandlingsudvalg.
- Netværk, erfaringsdeling og samvær med andre kolleger.

»

Jeg er meget glad for, at der er så mange kvinder med denne gang. Der er meget få kvindelige tillidsrepræsentanter, og det er en skam, da kvinder er præcis lige så kvalificerede som mænd.

Louise Heiberg, forbundssekretær og kursusleder

Deltagere på uddannelse:

– Det var **lærerigt** og spændende

**Line Hedegaard
Larsen,**
26 år,
**politibetjent
på prøve,**
Grønlands Politi

Hvordan var det at være med på TR-G1-kurset?

- Det var en rigtig lærerig oplevelse, og det har givet mig en god, generel forståelse for mange forskellige områder inden for hvervet som tillidsrepræsentant, som jeg kan bruge i min hverdag. Programmet var godt struktureret og berørte mange emner fra mit arbejdsliv. Jeg kunne godt lide, at kurset var målrettet unge, for det gjorde noget særligt ved dynamikken. Det betød blandt andet, at diskussioner var centreret om de samme emner, da vi alle har de samme udfordringer, uanset hvilken politikreds vi er fra. Det var vildt inspirerende at være blandt så mange unge mennesker, som alle var meget engagerede og motiverede. Fagpolitisk havde vi nogle gode – og til tider også ophedede – debatter. Det var også fedt, at vi kunne stille spørgsmål til Politiforbundets forhandlingsudvalg. Jeg følte, at vi blev hørt.

Hvad fik du ud af at være med

– fagligt og personligt?

- Jeg har lært rigtig meget om de faglige områder. Og jeg er blevet klogere på, hvilke rettigheder vi har, og

hvad vi har krav på. Det er vigtigt, at vi passer på os selv i vores arbejde. Man oplever kolleger, som er udsat for voldsomme hændelser, stress eller arbejdsskader, og derfor er det vigtigt, at man har en god tillidsrepræsentant, som tager hånd om én, når man får brug for det.

- Personligt har jeg fået et godt netværk. Der var flere sociale arrangementer på kurset, og det sluttede af med en festlig aften. Jeg havde ikke forventet, at jeg allerede ville have opbygget et så stort netværk efter blot én uge.

Levede kurset op til dine forventninger?

- Kurset levede på alle aspekter op til mine forventninger, og det overraskede mig, hvor meget jeg fik ud af de fem dage både fagligt og personligt. Fagligt har jeg fået flere ting med, som jeg gerne vil dele med mine kolleger i min kreds, og personligt har jeg fået udvidet mit netværk.

Har du fået blod på tanden til at vælge karrierevejen som tillidsrepræsentant?

- Kurset har helt sikkert været med til at give mig mere blod på tanden. Jeg har fået et indblik i, hvor mange forskellige aspekter, der er inden for det felt. ■

Cathrine Paulsen,
32 år,
politibetjent,
Sydøstjyllands
Politi

Hvordan var det at være med på TR-G1-kurset?

- Jeg synes, det var både lærerigt, sjovt og hyggeligt. De må være de ord, der beskriver kurset bedst.

Hvad fik du ud af at være med – fagligt og personligt?

- Programmet lagde op til mange faglige emner, hvor vi blandt andet lærte om arbejdstidsregler, pension, arbejdsskader, politiforeningens arbejde, og så var der selvfølgelig tid til mere løs snak og gode diskussioner. Selvom de førstnævnte emner kan virke lidt tørre, så var det interessant og anvendeligt, og det var kompetente mennesker, der underviste. Jeg fik et indblik i, at politikredsene har mange af de samme udfordringer at slås med. Derfor var det godt, at vi på kurset brugte tid på at debattere, men nok vigtigst af alt fik jeg meget ud af at dele viden og udveksle erfaringer med andre i samme situation.

Levede kurset op til dine forventninger?

- For at være ærlig, så havde jeg ingen klare forventninger på forhånd, men jeg var meget positiv over kursets indhold.

Har du fået blod på tanden til at vælge karrierevejen som tillidsrepræsentant?

- Helt bestemt, men for mit vedkommende tror jeg, det kræver en anelse mere anciennitet og mere kendskab til særligt arbejdstidsregler, da mange kolleger formentlig vil stille spørgsmål vedrørende det. ■

Benjamin Grøne,
28 år,
Sydsjællands og
Lolland-Falsters
Politi

Hvordan var det at være med på TR-G1-kurset?

- Jeg synes, det var spændende at være med. Jeg var ikke helt klar over, hvad jeg ville få ud af det. Men jeg synes, at person-sammensætningen var lige i skabet, og det var indholdet på kurset også.

Hvad fik du ud af at være med – fagligt og personligt?

- Jeg fik rigtig meget ud af det både personligt og fagligt. Kursusindholdet spændte bredt og var tilpasset, at man kom som ny og uerfaren i forhold til tillidsrepræsentantarbejdet. Det var meget informativt og med en stejl læringskurve. Jeg tror ikke, jeg ville have fået det samme ud af det, hvis jeg havde deltaget for to-tre år siden, da jeg var helt ny. Men jeg føler mig væsentligt bedre stillet til at formidle og hjælpe kolleger.

- Jeg mener at have fået en større indsigt i, hvad forbundsarbejdet er for en størrelse, og at det eksempelvis i forhold til lønforhandlinger ikke er muligt at give alle politifolk bedre tillæg eller mere i løn, da der er mange aspekter i de forhandlinger.

- Jeg er også blevet klædt bedre på, hvad angår klagesager. Jeg ser ikke længere DUP'en som den "farlige enhed", der er sat i verden for at gøre livet surt for os politifolk. Det er dog stadig ubehageligt at gå i uvished i flere måneder eller år. Men DUP'en passer egentlig blot deres arbejde, ligesom vi gør.

Levede kurset op til dine forventninger?

- Det er svært at vurdere, da jeg ikke rigtig havde nogle definerede forventninger. Men det gav mig rigtig meget fagligt og personligt. Det var især godt med sammensætningen af deltagerne, som gjorde det nemmere at tale om de problemstillinger, som vedrører "os unge", da det ellers ofte ender med pensionssnak med videre.

Har du fået blod på tanden til at vælge karrierevejen som tillidsrepræsentant?

- Ja, men jeg ved ikke hvornår. Der er stadigvæk mange ting, jeg gerne vil prøve af i dansk politi. Men det er et spændende og ekstremt vigtigt område, og jeg vil gerne bidrage til, at der også kommer nogle unge kræfter til. Jeg synes, det er vigtigt, at der også er unge kolleger, som bidrager til forbundsarbejdet, da vi unge kan være med til at give forbundet et fornyet virkelighedsbillede af situationen helt nede fra "bunden". ■

Bliv klogere på PTSD

PTSD kan ramme alle – men nogle faggrupper er mere udsatte end andre. Herunder politifolk, fængselsbetjente, soldater og sikkerhedsvagter. Derfor har Branchefællesskabet for Arbejdsmiljø for Velfærd og Offentlig administration (BFA) lavet fem videoer, der fortæller om PTSD, møntet specielt på disse faggrupper.

I videoerne kan du blive klogere på, hvad PTSD er for en lidelse, hvordan den opstår, gode råd til arbejdspladsen omkring forebyggelse og hjælp og gode råd til medarbejderne. To af videoerne er personlige beretninger fra henholdsvis en soldat og en fængselsbetjent.

Som eksperter medvirker forsker Britt Østergaard Larsen fra VIVE, psykolog Ulrik Thomsen fra Veterancentret og psykolog Malaika Thomsen fra Rigspolitiets Psykologtjeneste.

Videoerne kan findes på BFA's YouTube-kanal. ■

FIK DU LÆST

Minister ønsker input fra Politiforbundet om chikane på nettet

Politiforbundet og fagbladet DANSK POLITI har gennem længere tid sat fokus på problemet med, at politifolk bliver chikaneret i forbindelse med deres arbejde. Chikanen er især stigende på sociale medier og på hjemmesider, hvor billeder eller videoklip af politifolk lægges ud med det formål at chikanere og/eller identificere dem. Også andre offentligt ansatte som socialrådgivere og hjemmehjælpere oplever chikanerende optagelser. Derfor ønsker justitsminister Nick Hækkerup nu en dialog med de relevante organisationer, herunder Politiforbundet, om hvad der kan gøres.

Forbundsformand Heino Kegel ser frem til dialogen med Justitsministeriet:

- Vi skal have fundet nogle løsninger, så vi kan passe bedre på dem, der står i forreste geled for at passe på samfundet. Hellere i dag end i morgen, slår han fast. ■

Maleri fra Krudttønden doneret til Politiforbundet

Med alvor og sorg malet i ansigterne, buketter i hænderne og maskinpistoler over skuldrene lagde tre politifolk blomster ved Krudttønden den 15. februar 2015.

Det var dagen efter, at tre af deres kolleger var blevet såret ved terroranslaget og en civil borger dræbt.

Billedet af de tre politifolk blev bragt i flere af landets medier og gjorde så stort indtryk på kunster Marie Boesen Søndergaard, at hun malede motivet.

Maleriet blev købt af Mette og Morten Lyngreen (billedet), bosiddende i Østjylland, som sidenhen valgte at donere det til Politiforbundet, og maleriet er nu kommet op at hænge på væggen i forbundets lokaler i Codanhus på Frederiksberg.

- Vi takker mange gange for maleriet. Motivet afspejler alt det, som politijobbet desværre også kan indeholde af farer, alvor og sorg. Men det viser også et stærkt sammenhold og et politi, der altid er klar til at gå forrest og passe på samfundet. Det er et maleri, der maner til eftertænk-somhed, siger forbundsformand Heino Kegel. ■

Dårligt arbejdsmiljø kan forklare 90 procent af mobning

Arbejdsmiljøet spiller en væsentlig rolle for udviklingen af mobning på en arbejdsplads. Det slår ny forskning fast med syvtommersøm.

Et stort forskerhold, bestående af forskere fra Danmark, Tyskland og Italien, har undersøgt arbejdsmiljøets betydning for udvikling af mobning på arbejdspladsen over en femårig periode. Det er sket gennem et stort repræsentativt datamateriale om lønmodtagere i Tyskland, som har svaret på et såkaldt baselinespørgeskema i 2011/2012 og en opfølgning i 2017.

De fundne resultater var meget overbevisende. Hvis man tilhørte den gruppe, der i høj grad havde været udsat for et ugunstigt arbejdsmiljø ved begyndelsen – det kunne være i form af organisatoriske forandringer, højt tempo, stor arbejdsmængde, lav indflydelse og dårlig ledelseskvalitet – så var der 18 gange så stor risiko for mobning på arbejdspladsen efter fem år i forhold til den gruppe, der i ringe grad havde været udsat for ugunstige arbejdsforhold.

Havde man i mellemgrad været udsat for ugunstige arbejdsforhold, var risikoen for mobning otte gange så stor. Tilsammen kunne et ugunstigt arbejdsmiljø dermed forklare 90 procent af de tilfælde af mobning, der blev rapporteret fem år senere.

Med den viden kunne man med andre ord have forebygget 90 procent af de tilfælde af mobning, der opstod, hvis arbejdsmiljøet havde været lige så godt, som det var i den mest gunstige af grupperne af lønmodtagere. ■

KILDE: TEAMARBEJDSLIV

980 KRONER

Det var den gennemsnitlige årlige bonus pr. medlem, som Politiforbundets medlemmer af Forbrugsforeningen optjente i 2021. I alt handlede de 3.129 aktive medlemmer for 59.971.483 kroner og optjente 3.065.855 kroner i bonus. ■

Det sker hos naboerne

Norsk forbundsformand takker af

Sigve Bolstad, der gennem ni år har været forbundsmand for det norske politiforbund, Politiets Fellesforbund, er trådt tilbage den 1. marts, da han er blevet tilbudt jobbet som næstkommanderende i enhed Øst i Oslo politidistrikt.

Sigve Bolstad fortæller til pf.no, at han er stolt af de ting, han har opnået som forbundsformand:

- Vi har været gennem historiens største reform; det har været svært, men vi har stået fast på, at vi skal have et politi, som er tæt på befolkningen, sådan som intentionen var. Vi har fået flere ressourcer og flere stillinger. Vi har sat standarden for, hvilken beskyttelse man kan forvente, hvis man er whistleblower, og vi har fået en lovændring på plads, der sikrer, at vores medlemmer er bedre sikret, hvis de får en arbejdsskade, siger Bolstad. ■

Og vinderne er...

Vi har modtaget rigtig mange besvarelserne på vores quiz i forrige blad, hvor vi stillede spørgsmålet: "Hvad står forkortelsen NSK for?"

De fleste af besvarelserne var korrekte – nemlig at NSK står for National enhed for Særlig Kriminalitet.

Det er som bekendt den nye enhed, der er en udløber af seneste politiforlig, og som skal tage sig af den mest komplekse økonomiske kriminalitet, organiserede kriminalitet og it-kriminalitet.

Vi har trukket tre vindere, som får direkte besked og hver tilsendt en af Politiforbundets drikkedunke.

Stort tillykke og tak til alle jer, der deltog i konkurrencen.

FOTO: JUMPSTORY

PET får et fagpolitisk ansigt

TEKST OG FOTO NICOLAI SCHARLING

PET har fået en selvstændig politiforening med offentlig kendt foreningsformand. Politiforeningen får dermed mulighed for åbent at blande sig i de fagpolitiske drøftelser og forhandlinger, når der skal sættes retning for hele politiet.

44-årige Allan Bjerre skal tegne foreningen, og han glæder sig til at bygge fagpolitisk bro til resten af politiet.

- Vi er nemlig en helt almindelig arbejdsplads, hvor mor og far møder ind, skal have et familieliv til at passe med arbejdet og med alle de øvrige udfordringer på godt og ondt, og en arbejdsplads med fokus på beredskab, efterforskning, uddannelse og meget mere, siger han.

Siden den 11. januar i år har PET fungeret som en selvstændig politiforening. 44-årige Allan Bjerre er valgt som formand. Han ser frem til at være med til at bygge fagpolitisk bro til resten af politiet samt gøre op med fordommene om et "os og dem".

44

-årige Allan Bjerre skal sætte ansigt på det politifaglige arbejde i PET.

Det er helt nyt. Så vidt har PET nemlig

været ansigtsløse i det politifaglige arbejde som en lokalforening under Rigspolitiforeningen.

Siden den 11. januar har PET fungeret som selvstændig politiforening med egen plads i hovedbestyrelse og med en formand, som har fået lov til at tegne arbejdet udadtil og i offentligheden.

Det bliver ikke nogen let opgave, for det kræver en hårfin balancegang.

PET er stadig hemmelig med hemmelig på.

Hvor mange hundreder af politiuddannede medlemmer, Allan Bjerre reelt er formand for, må ikke komme frem. Det er i sagens natur en del, da PET har haft massivt vokseværk siden terrorangrebet på World Trade Center i 2001 og fik endnu et boost efter angrebet på

Krudttønden og den jødiske synagoge i 2015.

Officielt er han det eneste medlem af foreningen, hvilket gør opkrævningen af det lokale kontingent lidt specielt, da pengene ikke tilgår foreningen i første omgang, men skal rundt om Rigspolitiet.

Der er altså en del benspænd, som gør, at PET ikke er som alle andre, når det kommer til tillidsarbejde og fagpolitiske kampe.

Nødvendig stemme

Men spørger man formanden, så er det helt nødvendigt, at PET også får en fagpolitisk stemme, som kan bygge broer til det fagpolitiske arbejde ude i kredsene, og som kan sidde med ved bordet i fuld åbenhed, når der skal drøftes retning for hele politiet, herunder beredskab, efterforskning og uddannelse.

Den åbenhed skal gavne hele politiet, fordi arbejdet i politikredsene og PET er samme polit.

- Vi er hele Danmarks efterretnings-tjeneste. Vi er også en del af politiet, vi er en del af indsatsen, vi er en del af samarbejdet, vi er en del af symbiosen, men vi er underlagt særlige krav og naturligt pres i forhold til nulfejl, da vi skal sikre rigets tryghed, demokrati og beskytte landet mod trusler. Vi skal løse både det tænkelige og utænkelige. Kravet er, at vi skal levere på et skyhøjt niveau, og det gør vi også. Vi kan ikke fejre vores succeser eller skilte med dem, men sejrene og det fantastiske arbejde, som foregår herude, kan bedst måles ved, at der netop intet alvorligt sker ude i samfundet. Dér er vi ret gode og har meget at være stolte af som en professionel arbejdsplads med alle typer fagligheder, knalddygtige medarbejdere og stor diversitet, fortæller Allan Bjerre.

Han fortsætter:

- Vi er nemlig en helt almindelig arbejdsplads, hvor mor og far møder ind, skal have et familieliv til at passe med arbejdet og med alle de øvrige udfordringer på godt og ondt. Samtidig er vi helt specielle, fordi vi er en lukket boble, der skal være hemmelig og med ansigtsløse medarbejdere. Det er den sløjfe, jeg skal være med

til at binde. Altså at vi indenfor kan fungere som almindelig arbejdsplads og løfte de udfordringer, der måtte komme, nøjagtigt som man gør det ude i en kreds. Vi kører beredskab, vi efterforsker, vi gør alle de samme ting og har de samme udfordringer. Hos os er der også støttetiltag, studiekredse, DUP-sager, arbejdsskader, lokalløn, trivsel, sundhedsfremmende tiltag, arbejdstid, pension og den sædvanlige palet af udfordringer, som kommer ind ad døren. Her fungerer foreningen også som sjælesørger og sikkerhedsnet for medlemmerne, siger Allan Bjerre.

Ros til ledelsen

Allan Bjerre har stor ros til ledelsen i PET for at sende et klart signal om vigtigheden af det fagpolitiske arbejde ved at lade ham være en offentlig person.

- Jeg skal så vise, at politiforeningen er den tillid værdig. Vi har i min tid haft et tæt og inddragende samarbejde med forståelse af, at vi har samme mål. Nemlig trivsel og den gode arbejdsplads som fundament for god opgaveløsning. Som det sker ude i politikredsene, løser vi i fællesskab problemer, inden de risikerer at blive til konflikter. Det handler om tillid og forpligtelse, og at vi kan tale lige ud og ærligt sammen. Det kan vi, og det er et godt udgangspunkt, siger Allan Bjerre.

Han kom selv til PET for snart 15 år siden, nærmest ved et tilfælde, og nok på grund af sin baggrund som it-kyndig.

- Jeg kom fra beredskabet men havde et år inden, jeg startede i PET, hvor jeg var en del af en større, kompliceret efterforskning i Københavns Politi. Så jeg var klædt på både operationelt og i forhold til efterforskning, hvilket har været en klar fordel. Jeg havde egentlig ikke noget særligt ønske om at komme i PET dengang, men jeg må sige, at jeg ikke har kigget mig tilbage siden. Det er en fantastisk arbejdsplads med samme dedikation og stolthed, som jeg oplevede i en politikreds, fortæller formanden.

Voldsomme forandringer

- hele tiden

Meget har dog forandret sig, siden Allan Bjerre startede i PET, og efter fem år →

begyndte han i øvrigt på tillidsarbejde i organisationen.

- Det påvirker selvfølgelig arbejdspladsen og trivslen på nogle områder og er noget, vi løbende forsøger at tackle i tæt samarbejde med ledelsen. Det tænker jeg også vil fremgå af den trivselsundersøgelse, som i øjeblikket er ude til besvarelse blandt de ansatte. Generelt ligger vi heldigvis højt på trivsel, men de store forandringer, den enorme opmærksomhed udefra og politisk og de kolossale krav påvirker selvfølgelig, siger han.

Smeltedigel af faglighed og kultur

På et andet punkt adskiller foreningens arbejde sig også fra de fleste politikredse.

- Vi er en smeltedigel af fagligheder og kulturer, som skal kunne fungere sammen, og hvor kommunikation er enormt vigtig. Vi skal virkelig være gode til at kommunikere og have fokus på helheden. Det synes jeg også, vi har, men det er da til tider en udfordring, siger Allan Bjerre.

Han pointerer samtidig, at det også er en fordel, at han kan bringe erfaringerne fra PET med ind i Politiforbundets arbejde og i hovedbestyrelsen.

- Vi er måske længere fremme her i forhold til, hvad der venter derude i resten af politiet. Kernen og maskinrummet er stadig politifaglighed, men med ekspertiser udefra som supplement.

Vi ved også om nogen, hvor vigtig løbende kompetenceudvikling, efter- og videreuddannelse og uddannelse i det hele taget er for politifaget. Her venter der efter min mening en stor fagpolitisk kamp for Politiforbundet, som jeg glæder mig over, at det ny formandskab heldigvis har fået på dagsordenen, efter at uddannelsen siden 2015 har været skåret drastisk ned, og der har manglet efter- og videreuddannelse af politifolk. Det er tilmed sket i et globaliseret videnssamfund, hvor kravene til politiarbejde og politifolks kompetencer ellers er vokset markant, herunder i cyberspace, siger han.

Bygge bro over fordomme

Den tredje store særlige udfordring for foreningens arbejde er allerede nævnt, nemlig at skærpet dekorum-krav til de

ansatte og lukketheden i PET skal kombineres med at få en arbejdsplads til at fungere ligesom alle andre.

- Vi har de samme regler, vi er er underlagt retsplejeloven som alle andre, så der er egentlig ikke den store forskel, bortset fra hemmeligholdelsen udadtil. Vi kan sådan set også føre fagpolitiske kampe, hvis det bliver nødvendigt, men det skal være på vores måde og selvfølgelig i overensstemmelse med kravene i PET. Som jeg ser det overordnet, er vi dog ikke dårligere stillet end ude i politikredsene i forhold til fagpolitisk beskyttelse eller sikkerhedsnet. Måske endda på nogle områder lidt bedre, fordi netop bevågenheden udefra gør, at vi skal løse problemer og personalesager, inden de vokser sig store, fortæller Allan Bjerre.

- Der er naturligvis områder, hvor

Vi har haft kolossalt voksevækst og er under løbende forandring. Det er måske den store udfordring, set som tillidsrepræsentant herude. Det går voldsomt stærkt, og der er tale om løbende og kæmpestore forandringer, siger foreningsformand Allan Bjerre.

man ikke bare kan tage den hyldevare, som gælder i resten af politiet, fordi vi har nogle særlige forhold, som indimellem presser os ekstra. Der må vi så lave lokale aftaler, fortsætter han.

Allan Bjerre er udmærket klar over de fordomme, der nogle steder eksisterer ude i vagtstuerne omkring PET, eller bemærkninger om, at det ikke er det rigtige politi.

- Det er fordomme og en ærgerlig grøft, som er blevet gravet. For vi er en del af det samme, og vi er i samme båd. Jeg ser faktisk min fineste opgave som også at få bygget bro over de misforståelser og narrativer, som skaber splid eller taler om os og dem. Det tror jeg netop muligheden for at agere åbent kan gøre noget ved, fastslår han. ■

Politiforening i NSK på plads

Den Nationale enhed for Særlig Kriminalitet, NSK, blev en realitet ved årsskiftet. Nu har de ca. 500 politifolk også egen politiforening med valgt bestyrelse, formand og næstformand.

- Vi er dog stadig i en lidt kaotisk etableringsfase, som vil præge hele 2022, fortæller 46-årige Jakob Agesen, der er valgt til formand.

TEKST NICOLAI SCHARLING

D

en Nationale enhed for Særlig Kriminalitet, NSK, er et politisk prestigeprojekt fra seneste flerårsaf-tale, som skal samle

syv afsnit i politiet/Rigspolitiet samt dele af NEC i en slagkraftig efterforskningsenhed med base i Ejby og Aarhus. Enheden blev en realitet allerede ved årsskiftet, og altså kun et lille år efter, at politikerne på Christiansborg lancerede ideen i det seneste politiforlig.

- Det er gået stærkt, og store dele er først kommet på plads lige inden jul, blandt andet hele det øverste ledelseslag. Derfor er vi stadig lidt i en etablerings- og kaosfase, fortæller Jakob Agesen.

Meget er stadig uvist

Den 19. januar blev han valgt ved kampvalg som ny formand for den nystiftede Politiforening i NSK, og dermed er han også medlem af Politiforbundets Hovedbestyrelse. Lokalforeningen repræsenterer de små 500 politifolk, som så vidt er fulgt med over i enheden fra vidt forskellige afsnit. Dertil kommer de politifolk, som NSK løbende vil blive udvidet med – 130 ekstra over de kommende måneder og år, hvilket også

Jakob Agesen er formand for den nystiftede Politiforening i NSK, og der er allerede nok at se til, da det er gået stærkt med at få den Nationale enhed for Særlig Kriminalitet i luften fra årsskiftet. - Store dele er først kommet på plads lige inden jul, blandt andet hele det øverste ledelseslag. Derfor er vi stadig lidt i en etablerings- og kaosfase, fortæller Jakob Agesen.

fremgår af flerårsaftalen.

- Det går enormt stærkt, og der er stadig meget, som er uvist. Vi er løbende i gang med ansættelser, jeg har lige nået et hilse-på-møde med ledelsen. En ubekendt er blandt andet i forhold til de fysiske rammer, eksempelvis hvilken adresse, NSK Vest skal være samlet på. Lige nu sidder de ansatte midlertidigt på Aarhus Politigård, siger den 46-årige formand, der først lige selv er landet på det ny kontor i Ejby. Inden da sad han i Karlslunde.

Skal skabe fælles kultur

Jakob Agesen skal tegne bestyrelsen sammen med Byrial Dalsgaard fra Aarhus. Sidstnævnte blev valgt som næstformand, ligeledes ved et kampvalg, hvor alle medlemmer kunne stemme digitalt. Begge blev i øvrigt valgt med et klart flertal.

- Det betyder, at vi har et klart mandat, og det er godt. For en af de store øvelser bliver at skabe fælles identitet og kultur for medlemmer, som kommer mange forskellige steder fra, og som skal vænne sig til at indgå i en ny sammenhæng og nye rammer. Det er vigtigt, at vi kommer godt fra start, og at alle kan se sig selv og komme godt i gang i det ny fællesskab, fortæller formanden.

Jakob Agesen ser i samme forbindelse frem til de kommende studiekredse, som netop vil være en mulighed for at mødes lokalt og styrke samarbejdet i NSK.

Trivsel og tillæg

Første opgave for foreningen bliver i samarbejde med ledelsen at gennemgå resultaterne fra trivselsmålingen, som netop er kommet ind.

- Vi har en svarprocent på omkring 75, og det ser nogenlunde ud, men bærer også præg af, at det har været kaotiske måneder med uvished, og at vi er en del af en stor omstrukturering. Nu skal vi så kigge svarene efter for at finde indsatspunkter, siger Jakob Agesen og fortsætter:

- Derefter skal vi kigge på hele til-lægsstrukturen, hvor de gamle aftaler udløber til marts næste år, og det bliver også en større øvelse. Så det går stærkt allerede fra start, konstaterer han. ■

Ny sekretariatschef: - Vi skal være et forbund på forkant

Politiforbundet har pr. 1. marts fået ny sekretariatschef.

Det er den 39-årige Søren Uhre, der kommer fra en stilling som vicepolitiinspektør i Københavns Vestegns Politi. Søren Uhre vil arbejde for et mere moderne forbund, der er transparent og på forkant i forhold til at sikre medlemmernes interesser.

TEKST OG FOTO KARINA BJØRNHOLDT

S

milet er bredt og skridtene energiske hen ad det gråter-nede gulvtæppe i Politiforbundet, da DANSK POLITI

møder Søren Uhre til en snak om hans nye stilling i Politiforbundet som leder af sekretariatet.

Sekretariatet tæller små 25 ansatte med forskellige fagligheder, og så er den politiske ledelse, i form af forbundsformand Heino Kegel og næstformand Michael Bergmann Møller, naturligvis også at finde i forbundshuset. Selv kommer Søren Uhre fra en stilling som vicepolitiin-

spektør i lokalpolitiet i Københavns Vestegns Politi, ligesom han har været en del af Politilederforeningens bestyrelse siden 2019.

Hvorfor har du skiftet en lovende lederkarriere i politiet ud med en stilling som sekretariatschef i Politiforbundet?

- Det er et godt spørgsmål, for jeg har virkelig sat pris på at være leder i

politiet, og der er også mange karrieremuligheder. Men jeg er også glad for at være en del af Politilederforeningen og af Politiforbundet. Jeg synes, det arbejde, Politiforbundet udfører i form af at støtte politifolk i deres job og udfordringer, er et utroligt værdigt arbejde, og jeg ved fra min tid som både menig politimand og som politileder, at det betyder meget at have Politiforbundet i ryggen. Derudover er jeg meget interesseret i ledelse og i lederrollen, så da jeg så jobopslaget som sekretariatschef i Politiforbundet, syntes jeg, at det matchede min ledelsesprofil godt, fordi der skal ledes på tværs af faggrupper, samarbejdes med eksterne samarbejdspartnere og ydes strategisk understøttelse.

Hvad håber du at kunne tilføre Politiforbundet?

- Jeg vil gerne drive et sekretariat, der er moderne – både i forhold til ledelsesstil, ledelses- og arbejdsmetoder. Som leder er jeg meget bevidst om, at man ikke kan klare det hele selv, så jeg kommer til at trække på de gode kræfter i sekretariat, som jeg også vil have forventninger til, og jeg mener, at jeg med min forholdsvis unge alder kan medbringe en god forståelse af, hvad medlemmerne forventer af en fagforening anno 2022, og hvilke krav de stiller. Jeg tror på, at det i dag er utro-

ligt vigtigt at være transparent som fagforening. Medlemmerne vil vide, hvad de får for deres kontingentkroner. Politiforbundet skal også være et forbund, der er på forkant. Det håber jeg at kunne være med til at sikre gennem en strategisk understøttelse af det politiske formandskab og deres visioner, for det er jo dem, som medlemmerne har valgt til at gå i front.

Hvad har du med af erfaring, som du mener kan bruges til at styrke Politiforbundet?

- Jeg kommer med et grundigt kendskab til dansk politi – fra jeg trådte ind som elev på Politiskolen, til mit virke som menig politimand og senere som politileder. Politiforbundet favner jo fra studerende til øverste politileder, så jeg har en god forståelse for alle disse faser af politilivet. De seneste fire år har jeg desuden arbejdet som vicepolitiinspektør i lokalpolitiet og haft et tæt samarbejde med mange forskellige aktører i civilsamfundet. Det har givet en godt indblik i, hvordan der ses på politiet udefra.

Hvis du skulle vælge en værdi, der er vigtig for dig som leder, hvilken ville det så være?

- Allerefter drejer det sig jo om, at jeg lige får stukket en finger i jorden i mit nye job. Men ordentlighed – både som leder og kollega – er en meget vigtig værdi for mig.

Kort om Søren Uhre

- Ansat i politiet i 2005. Fra ca. 2014 leder i Københavns Vestegns Politi. Siden 2017 leder i lokalpolitisøjlen.
- Efter- og videreuddannelse: Politiets egen lederuddannelse. Diplomuddannelse i ledelse fra Metropol. Master of Public Governance fra CBS, der afsluttes i foråret 2022.
- Bor i Hillerød med sin kone og to børn på 11 og 13 år.

SOCIALE MEDIER

Politiforbundet

Politiforbundet: Brug for chikane-lovgivning der er up to date

Flere og flere offentligt ansatte, herunder politifolk, oplever at blive filmet på deres arbejde og efterfølgende hængt ud på de sociale medier. Politiforbundets forbundsformand, Heino Kegel, deltog i går i ryhedssendelsen News & Co på TV2 omkring problematikken.

- Det er et omfattende problem. Vi har intet imod, at borgere filmer en politiforretning, hvis de får eksempel efterfølgende ønsker at indgive en kl... [Se mere](#)

Politiforbundet

Politiforbundet byder nye politilever velkommen på Politiskolen i Bøndøy

- Velkommen, i bliver nu en del af et fantastisk fællesskab, men I kommer også til at opleve op- og nedture. Politiforbundet hjælper med at gribe jer, hvis I falder.

Held og lykke med uddannelsen.

Ellen Segen

Hanne Simonsen var en af de første kvindelige politibetjente i Danmark

Det var efter et møde med nogle kriminallægerne på Håbers (Ålborg) at Hanne besluttede sig for at søge ind i politiet. Deres arbejde led for spørgende til at lade være.

Hun søgte første gang i 1973, men politiet tog ikke kvinder ind, og Hanne besluttede heller ikke at søge igen i 1973, og hun bestod hun prøven, men igen fik hun at høre, at kvinder ikke kunne komme ind. Politiet... [Se mere](#)

Østjyllands Politi

OPDATERING: 78-ÅRIG FUNDET I LIVE AF POLITHUNDEN EMIL

Tidligere i dag bad vi om jeres hjælp til at finde en 78-årig mand, der var gået fra sit plejehjem i Riskov.

Vi er rigtig glade for at kunne dele med jer, at en af vores hundepatruljer, med hunden Emil i spidsen, har fundet manden i live i et krat tæt på krydset Vejloj Centervej/Grensaavej... [Se mere](#)

Politimuseet

Kom bag velet og tæt på menneskene i altpoliet på Politimuseet i vinterferien (Sjæ 7)

I morgen tirsdag og på torsdag får vi besøg af politifolk fra Næstveds (Sjæ 7), der medbringer en politbil (Sj 11) og bliver kloget på det almindelige politiarbejde i altpoliet og se noget af det udstyr som politiet bruger hver dag.

Torsdag får vi desuden besøg af Christian (der kommer på en politbil (Sj 10-14), Christian ved en masse om politiets motorcykler og Særbetjente)... [Se mere](#)

Grønlands Politi

QEQERTARSUARMII QAMUTERALANNIK MISISSUINISIAQ / FÆRDSKONTROL AF SNESCOOTERE I QEQERTARSUARMII

(Se længere nede for dansk version)

Sapaa... [Se mere](#)

Polittiskolen

8. februar kl. 17:20

SCENE FRA TRÆNINGEN PÅ POLITISKOLEN

Som politistuderende lærer du ikke bare at samarbejde med din makker. Du træner også i at være mentalt og operativt parat til at indgå i et samarbejde mellem flere grupper af politibetjente om at løse større opgaver.

Lidtsynet og samarbejdsformen skal sidde lige i skabet, når grupperne i fællesskab holder lov og orden og gør en præventiv indsats, fx i forbindelse med større arrangementer, demonstrationer eller fodboldkampe... [Se mere](#)

Københavns Politi

4. februar kl. 13:25

SKULDERKLAP TIL SEIE SKOLEPATRULJIER

Skolepatruljerne gør et vigtigt arbejde, når de hver morgen hjælper klassekammerater og andre børn sikkert over vejen til skole.

De gør det frivilligt og i både regn, sne og slud – og den indsats synes vi, de skal anerkendes for... [Se mere](#)

Fagbladet Dansk Politi

Selvom det til april er to år siden, at "M" blev udstillet som "tandbørste-betjenten" i en videooptagelse på de sociale medier, så er han stadig påvirket af episoden, og han føler sig slet ikke passet godt nok på – hverken af lovgivningen eller af sin arbejdsplads.

- På sociale medier kan folk identificere dig og hænge dig ud, som det passer dem, uden at det får nogen som helst konsekvenser. Det er utroligt stressende og demotiverende, fortæller den 28-årige politibetjent "M"... [Se mere](#)

Kom i kontakt med dit forbund

Politiforbundet

Gl. Kongevej 60
1850 Frederiksberg
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Forbundsformand:

Heino Kegel
Mobil: 61155525

Næstformand:

Michael Bergmann Møller
Mobil: 24 63 97 10

Formand for Københavns

Politiforening:
Ole Sønder
Mobil: 20 96 27 79

Formand for Nordjyllands

Politiforening:
Poul Buus
Mobil: 21 46 15 58

Formand for Østjyllands

Politiforening:
Anita Frank
Mobil: 23 95 68 01

Formand for Midt- og

Vestjyllands Politiforening:
Henrik Skriver Jensen
Mobil: 51 79 17 81

Formand for Sydøstjyllands

Politiforening:
Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for

Syd- og Sønderjyllands
Politiforening:
Ole Stenshøj
Mobil: 27 79 99 58

Formand for Fyns

Politiforening:
Per Svanegaard Nielsen
Mobil: 25 55 58 61

Formand for Nordsjællands

Politiforening:
Lars Jensen
Mobil: 42 56 42 30

Formand for Midt- og

Vestsjællands Politiforening:
Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Vestegnens

Politiforening:
Lars Wolsgaard
Mobil: 51288418

Formand for Sydsjællands

og Lolland-Falsters
Politiforening:
Anders Koefoed
Mobil: 20786068

Formand for Bornholms

Politiforening:
Nicolai Bebe Jensen
Mobil: 29 37 14 48

Formand for

Rigspolitiforeningen:
René Reimann Jensen
Mobil: 40 23 41 35

Formand for

Politilederforeningen:
Michael Agerbæk
Mobil: 30 62 91 75

Formand for Domstolenes

Tjenestemandsforening:
Pia Brostrøm
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Grønlands

Politiforening:
Bjørn Bjerregaard
Mobil: 00299 56 72 07

Formand for Færøernes

Politiforening:
Absalon Árgarð
Mobil: 00298 28 48 82

Formand for Politiforeningen i NSK:

Jakob Agesen - Mobil: 51721152

Formand for Politiforeningen i PET:

Allan Bjerre - Mobil: 50774035

Hvad har Politiforbundet med dit valg af bank at gøre?

Lån & Spar er ejet af bl.a. Politiforbundet. Det betyder jo ikke, at du absolut skal vælge os. Bare at det er en god ide lige at tjekke de fordele, du får som medejer.

3% i rente* på din lønkonto

Ud over de økonomiske fordele er vi en bank som alle andre. Du kan bruge os til det hele – fra lønkonto til investering. Alt fra opsparing til realkredit og rådgivning om boligkøb.

Vores rødder er i faglige fællesskaber. At tage ansvar for hinanden ligger i vores DNA. Lån & Spar tager klima, bæredygtighed og etik alvorligt. Godt hjulpet på vej af en engageret bestyrelse, som også ønsker at give medlemmer af Politiforbundet særligt favorable vilkår.

Giver det mening?

Ring 3378 1966 – eller gå på lsb.dk/politi og book et møde.

* 3% i rente på op til 50.000 kr. kræver medlemskab af Politiforbundet og afsluttet uddannelse. Indestående over 50.000 kr. forrentes med 0%. Du skal betale negative renter, hvis dit samlede indlån overstiger 100.000 kr. Du skal samle hele din privatøkonomi hos Lån & Spar (LSBprivat er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi kreditvurderes ud fra). Rentesatserne er variable og gælder pr. 9. maj 2019. Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit – se alle vilkår på lsb.dk/medlemsvilkaar.

DEBATINDLÆG I FAGBLADET DANSK POLITI

DANSK POLITI modtager meget gerne dit indlæg. Send det til blad@politiforbundet.dk sammen med et portrætbillede af dig selv. Redaktionen forbeholder sig retten til at redigere og forkorte modtagne indlæg, naturligvis uden at ændre i de holdninger, indlægget giver udtryk for. De debatindlæg, der bringes, tegner udelukkende skribenternes egne holdninger, og er altså ikke et udtryk for Politiforbundets fagpolitiske retning eller ståsted.

Af Jørn Andersen, BSE
Vagtcentralsektion 1,
Københavns Politi

Åbent brev til rigspolitichef Thorkild Fogde

Den 1. juni 2021 var jeg indkaldt til tjenstlig samtale hos min leder med følgende begrundelse: "Årsagen til samtalen er det psykiske arbejdsmiljø i vagtcentralen, og de konflikter du har været involveret i de seneste måneder under din tjeneste i vagtcentralen".

Kolleger i vagtcentralen, som havde overværet disse scenarier havde, ifølge anførte leder (L), efterfølgende haft psykiske traumer i flere dage. L henstillede under samtalen, at jeg søgte psykologhjælp for at bearbejde min uhensigtsmæssige opførsel, og jeg tog henstillingen til efterretning, eftersom det foruroligede mig en del, at min opførsel havde fremkaldt psykiske traumer hos flere kolleger.

Det bør bemærkes, at L ved samtalens begyndelse

oplyste, at der ikke forelå en eneste henvendelse, endsige klage, fra hverken de implicerede eller de traumatiserede kolleger.

De anførte konflikter var som følger med:

To centrale vagthavende: Hvor jeg italesatte, at man udstak retningslinjer for udførelsen af en mig pålagt opgave, for kort derefter at udstikke diametralt modsat rettede retningslinjer – uden af informere mig.

Vagtchef: Pågældende overfusede mig umotiveret ved starten af en nattevagt i forbindelse med en historik, som han erkendte, at jeg ikke kendte noget til. Jeg bad ham høfligt vente med at tiltale mig, til det kunne foregå på en sober måde. Det var han ikke indstillet på.

Politiassistent fra anden afdeling: Pågældende tilgik HS som assistance i en specialfunktion på dagen. Jeg bemærkede på et tidspunkt til vagtchefen, at det var mig ubegribeligt, at man kunne være så uengageret i sit arbejde, at man i de 11 timer af en 12-timers vagt kunne sidde med påmonterede høretelefoner og se privat tv på sin mobil, i hvilket tidsrum pågældende ikke var kontaktfar.

Politiassistent i HS: Pågældende var telefonoperatør og jeg radiooperatør. Pågældende disponerede, i modstrid med sine arbejdsopgaver, min sidste patrulje, som jeg derved manglede til et preserende forhold vedrørende mulig indtrængen i Udenrigsministeriet. Jeg italesatte det uhensigtsmæssige i dette, hvilket ikke mødte nogen forståelse. Jeg informerede vagtchefen, som videreformidlede til L.

Jeg er uforstående over for, at jeg fremstilles som den konfliktsøgende part i disse episoder; ikke mindst i episoden med HS-kollegaen, der helt utidigt, og i øvrigt ganske uansvarligt, disponerede på mine vegne. Den episode har L i øvrigt aldrig taget op eller italesat.

De øvrige hændelser havde heller ikke hans interesse, set fra mit synspunkt.

Den 23. juli 2021 var jeg indkaldt til en opfølgende samtale hos L vedrørende status på psykologsamtalerne. I stedet blev jeg mødt med oplysning om, at han ville foranledige, at der blev indledt disciplinære sanktioner, fordi jeg, ifølge to centrale vagthavendes udsagn, i to tilfælde uretmæssigt havde forladt vagtcentralen i tjenestetiden. I det ene tilfælde imod en direkte tjenstlig ordre.

Min version af de to hændelsesforløb havde under den opfølgende samtale ikke hans interesse.

Den 12. oktober 2021 – således to og en halv måned efter ovennævnte udmelding – bad jeg ved mail Rigspolitiet om status, da jeg intet havde hørt, og således heller ikke var vidende om, hvorvidt der var sager under forberedelse.

Den 22. november 2021 – halvanden måned efter min skriftlige forespørgsel – meddelte min vagtchef, at L, på vegne af Rigspolitiet, havde bedt min vagtchef meddele mig, at Rigspolitiet ikke havde til hensigt at svare på min forespørgsel.

Begrundelsen herfor var, at det var for at stille mig bedst muligt i de sager, der var under forberedelse.

Den 25. november 2021 forelagde jeg ved mail sagen for Folketingets Ombudsmand, idet jeg forespurgte, hvorvidt Rigspolitiet er undtaget fra god forvaltnings-skik og dermed overholdelse af forvaltningsloven, når man nægter at svare på henvendelser, ligesom jeg anførte Rigspolitiets begrundelse for at nægte besvarelse.

Den 21. januar 2022 har Ombudsmanden svaret, at han ved brev af samme dato til Rigspolitiet, har sendt mine mails til Ombudsmanden videre til Rigspolitiet,

og meddelt mig, at "... jeg går ud fra, at Rigspolitiet – med mindre Rigspolitiet er tæt på at svare dig – vil oplyse dig om, hvor langt sagen er kommet og så vidt muligt om, hvornår Rigspolitiet forventer at svare på din henvendelse af 12. oktober 2022."

I skrivende stund, den 24. januar 2022, ca. et halvt år efter jeg blev stillet disciplinære sanktioner i udsigt, og tre måneder efter, jeg bad Rigspolitiet om status, har jeg stadig intet hørt.

Disciplinærsagerne er ganske ukomplicerede, eftersom der ifølge tjenestemandensloven kun er én mulig sanktion med så alvorlige anklager: Nemlig afskedigelse. Alene den ene påstand om bortfjernelse fra tjenestestedet imod en direkte tjenstlig ordre ville udløse denne sanktion.

Ifølge tjenestemandensloven kan afskedigelse, når forholdene ikke er fastslået ved dom, og der ikke foreligger en tilståelse, dog aldrig finde sted uden efter afholdt tjenstligt forhør, hvilket forhør jeg formoder er under forberedelse, og som jeg med stor forventning ser frem til at modtage indkaldelse til.

Under henvisning til ovenstående nævnte konflikter og disciplinære sanktioner,

skal jeg høfligst anmode rigspolitichefen besvare nedenstående spørgsmål. Det bemærkes, at spørgsmålene kan besvares helt generelt. Skulle rigspolitichefen føle trang til at kommentere de konkrete forhold, hilser jeg dette meget velkomment og giver mit fulde samtykke samt fuldmagt til dette.

1: Hvilken hjemmel ligger til grund for, at en leder henviser til psykolog; og hvilken kompetencegivende uddannelse har ledere i dansk politi gennemgået mhp. udøvelse af denne funktion?

Indgår det i denne eventuelle uddannelse, at det ikke er nødvendigt at gøre sig bekendt med henvistes forklaring?

2: Indgår det i uddannelsen af ledere i dansk politi, at man, i forbindelse med overvejelse om, hvorvidt der skal indledes disciplinære sanktioner, er ganske uinteresset i den potentielle delinkvents forklaring, og helt ensidigt kun forholder sig til anklagerens forklaringer?

3: Hvilken hjemmel ligger til grund for Rigspolitiets manglende overholdelse af forvaltningslovens bestemmelser og dermed god forvaltnings-skik?

4: Med hvilken hjemmel kan Rigspolitiet nægte at svare på polititjenestemænds forespørgsler?

5: Er hjemlen til anvendelse af punkt 4 et actioncard?

Hvis ja, fremgår det så, hvorledes nægtelse af at besvare en forespørgsel om en disciplinær sanktion stiller spørgeren bedre, end hvis man fik svar? ■

SVAR:

På Rigspolitiets vegne svarer HR-direktør Lene Vejrum på det åbne brev således:

"I politiet lægger vi stor vægt på, at dialogen mellem leder og medarbejdere er gensidig respektfuld og ordentlig og dermed understøtter et godt arbejdsmiljø. Det gælder også, når der indimellem opstår konflikter. Rigspolitiet kan ikke udtale sig i denne eller andre konkrete personalesager." ■

Redaktionen har ligeledes givet den omtalte leder i indlægget herover mulighed for at komme med en replik på kritikken. Herfra er meldingen, at det har vedkommende desværre ikke mulighed for, da det drejer sig om en verserende personalesag.

Af Peter Friis Sørensen,
pensioneret politiassistent
fra Station Nord,
Nordsjællands Politi.

(Tidligere næstformand i
lokalforeningen. Hjemsendt med løn
fra 26.11 2021 til årsskiftet, hvor
han gik på pension.)

Er tillidsværket ledelsens forlængede arm?

Torsdag den 29. juli 2021
blev jeg kontaktet af min
nærmeste leder, der oplyste
mig om, at man havde
besluttet, at jeg skulle være
behjælpelig med noget sags-
behandling, som ville blive
tildelt mig via den faglige
koordinator. Baggrunden
for denne beslutning var, at
nogen mente, jeg brugte min
eftermiddag, når jeg havde
lukket ekspeditionen, på at
læse Helsingør Dagblad og
ikke lave noget af betydning.

Jeg stod fuldstændig
uforstående over for denne
påstand.

Når jeg lukker ekspeditio-
nen klokken 13.00, hvis det
lykkedes at lukke til tiden,
så indtager jeg min frokost

den næste halve time, og
herunder læser jeg som regel
BT's gratisavis.

Når frokosten er overstået,
laver jeg nogle gange sagsbe-
handling af de sager, der er
kommet ind om formiddag-
en, eller jeg er behjælpelig
med at tage besøg.

Jeg oplyste min nærme-
ste leder om, at jeg aldrig
nogensinde havde læst
Helsingør Dagblad om efter-
middagen efter lukketid, og
jeg ville derfor gerne vide,
hvem der var kommet med
denne usande påstand. Min
leder oplyste, at han havde
fået beskeden fra vicepoli-
tiinspektøren.

Kort efter tog jeg kontakt
til vicepolitiinspektøren og
gjorde ham bekendt med, at
jeg aldrig havde læst avis,
herunder Helsingør Dagblad,
om eftermiddagen, hvorfor
jeg ønskede at vide, hvem
der havde fremsat denne
usande påstand. Vicepoli-
tiinspektøren ville ikke oply-
se, hvem der havde sagt det,
men henstillede mig om at
tage det til efterretning. Jeg
gjorde ham bekendt med, at
det ikke ville ske, da jeg ikke
kan tage en usand påstand
til efterretning.

Hvis ikke man vil oplyse
navn/navnene på de perso-
ner, der skulle have fremsat
påstanden, må jeg henhol-
de mig til, at det så må stå
for vicepolitiinspektørens
regning, og jeg vil betragte

det som ren chikane af en
medarbejder.

Jeg valgte efter nogle
dages overvejelse at indgive
en notits på vicepolitiin-
spektøren, hvor jeg vedlagde
Rigspolitiets vejledning om
håndtering af utilfredsstil-
lende forhold hos medar-
bejder.

Efter en enkelt rykker fik
jeg oplyst fra HR, at man
med ledelsesretten i hånden
kunne give en medarbejder
en mundtlig tilrettevisning,
uden at man skulle oplyse
kilden til anledningen til
den mundtlige tilrettevis-
ning.

Kort sagt, så længe det
er mundtligt, kan lederen
med ledelsesretten i hånden
til en hver tid fremsætte
påstande om en medarbej-
der, uanset om de er usande
eller ej.

Da HR har til huse tre døre
længere nede ad gangen i
forhold til vicepolitiinspek-
tørens kontor, besluttede jeg
at skrive en adfærdsklage på
vicepolitiinspektøren for at
få nogen uden for huset til at
kigge på sagen.

På baggrund af min
beslutning henvendte jeg
mig til tillidsværket, hvor
jeg orienterede dem om min
beslutning. Formanden for
Nordsjællands Politiforening
frarådede mig at skrive en
adfærdsklage, da jeg ikke
ville få noget ud af det.

Min tillidsmand og for-

mand for lokalforeningen
spurgte mig, om jeg – med
hånden på hjertet – kunne
frasige mig nogensinde at
have læst avis om eftermid-
dagen eller siddet med min
mobiltelefon fremme.

Jeg kunne svare, at jeg
aldrig havde læst avis om
eftermiddagen, og inden jeg
nåede at svare yderligere,
oplyste min tillidsmand mig
om, at han havde da set mig
sidde med min mobiltelefon
om eftermiddagen.

Altså en legalisering
af vicepolitiinspektørens
usande påstand. Jeg gjorde
tillidsmanden opmærksom
på, at nu skulle han passe
på med, hvad han bevægede
sig ud i. For med den be-
mærkning kunne jeg jo kun
opfatte det som, at han var
modstander af, at folk havde
deres mobiltelefon fremme i
arbejdstiden.

Jeg spurgte, om han også
ville afskaffe bordfodbold og
Playstation3 i vagtstuen og
folks op til seks rygepauser
på en arbejdsdag, hvorefter
jeg forlod kontoret.

Dagen efter skulle jeg
så opleve formanden for
Nordsjællands Politiforening
forsøge at skabe forståelse
for tillidsmandens påstand.
Jeg måtte jo kunne forstå, at
det kunne falde folk fra bela-
stede afdelinger for brystet,
når de gik gennem forhallen,
at jeg kunne sidde ved mit
lille bord og holde pause.

Efter denne bemærkning anbefalede jeg, at tillidsværet flyttede deres kontor op på første sal, hvor ledelsen befinder sig, da jeg var overbevist om, at der helt sikkert var større forståelse for deres påstande der. ■

SVAR:

Fra formand i Nord-sjællands Politiforening, Lars Jensen:

Jeg er ked af at høre, at Peter Friis har indtryk af, at hans lokale tillidsmand i den aktuelle sag har ageret som ledelsens forlængede arm. Dog kan jeg ikke genkende udlægningen fra Peter Friis.

Jeg har i denne sag vejledt Peter Friis om ledelsesretten i forhold til daglige tilrettelser holdt op mod, hvilke sager der hører ind under "Vejledning om utilfredsstillende forhold hos en medarbejder", og de rettigheder den slags sager fører med sig. Peter har ikke været tilfreds med den vejledning, hvilket er beklageligt. ■

Nordsjællands Politis ledelse har også fået mulighed for at komme med en kommentar til ovenstående indlæg, men har afstået.

Københavns Politis Begravelsesforening

Foreningen afholder ordinær generalforsamling torsdag den 17. marts 2022 kl. 18.00 i kantinen i Færdselshuset, Gammel Køge Landevej 1, 2. sal, 2500 Valby med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Regnskab
4. Indkomne forslag
5. Valg
 - a. Kasserer, Niels Buchbald Olsen, er på valg
 - b. 1 bestyrelsesmedlem, Ole Buchbald Olsen, er på valg
 - c. 2 bestyrelsessuppleanter, Leif Christensen og Egon Jørgensen, er på valg
 - d. 1 revisor, H. C. Vogensen, er på valg
6. Bevillinger
7. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være fremsendt til foreningens mailadresse senest den 12. marts 2022.

Foreningens tlf.nr. er 33 11 41 81 og mailadresse er kbhbegravelsesforening@gmail.com

Efter generalforsamlingen vil foreningen være vært ved et traktement. For at deltage i dette skal der ske tilmelding senest den 12. marts 2022 telefonisk eller på mail.

På foreningens vegne

Henning Aasberg, formand

POLITIPENSIONIST – Hvad så ?

Vil du fortsat bevare kontakt til en faglig organisation, så brug et par minutter på at læse denne artikel.

Af Mogens Winding, formand for Politipensionisternes Landsforening

Som politipensionist har du flere muligheder for fortsat at opretholde et socialt og fagligt fællesskab.

Du kan f.eks. melde dig ind i Politipensionisternes Landsforening, der er en partipolitisk uafhængig faglig organisation, der har forhandlingsret i pensionsspørgsmål, og som varetager pensionerede kontoransatte- og politiansatte tjenestemænds faglige, økonomiske og sociale interesser.

Der er samtidig skabt mulighed for, i 2021, at forblive eller blive medlem af Politiforbundet, og herved skabe sig selv mulighed for at opnå eller bibeholde visse medlemsfordele.

Det kan imidlertid være vanskeligt at gennemskue, hvorvidt det kan betale sig at være medlem af den ene eller anden organisation eller at være medlem i begge organisationer samtidig.

Det er i den forbindelse vigtigt at fastslå, at såfremt man ønsker at have indflydelse på emner, som f.eks. økonomiske forhold og som kræver medlemskab af en forhandlingsberettiget organisation, vil det være en god ide, at være medlem af Politipensionisternes Landsforening.

Det er således vigtigt at slå fast, at Politipensionisternes Landsforenings forhandlingsret er lovbestemt i Tjenestemandslovens § 49 og udmøntet i Bkg. Om Hovedaftalen af 18. juni 1969 om tjenestemænd i staten.

Denne forhandlingsret, som udøves

gennem CO10, hvor Landsforeningen er repræsenteret som medlem af Sammenslutningen af senior/pensionistforeninger i CO10, gælder både for de, som vælger også at være medlem af Politiforbundet, eller de som er medlem af begge organisationer samtidig.

Sammenslutningen af senior/pensionistforening i CO10 har herved 6.500 medlemmer, som alle er tidligere tjenestemænd med ansættelse i Staten.

Sammenslutningen af senior/pensionistforeninger i CO10 har 1 plads i CO10's hovedbestyrelse og har 4 pladser (= 4 stemmer) i CO10's repræsentantskab, hvorigenom Politipensionisternes Landsforening kan varetage sine medlemmers interesser og gøre sin indflydelse gældende.

Det er derfor vigtigt, at Landsforeningen tæller så mange medlemmer som muligt, da det er medlemsgrundlaget, der bestemmer vægten af foreningens mærkesager, som bl.a. er at skabe sikkerhed for, at tjenestemandspensionen følger med det øvrige arbejdsmarkeds lønstigninger samt at arbejde for en bedre og mere retfærdig reguleringsordning.

Ud over at udøve forhandlingsretten varetager Landsforeningen også medlemmernes sociale interesser gennem de lokale kredse/klubber, som gør et stort stykke arbejde på det område bl.a. med diverse arrangementer og sammenkomster. Dette er i høj grad med til at styrke sammenholdet og bibeholde en del af tilknytningen til sin tidligere arbejdsplads. De gode historier fra en svunden tid bliver kun bedre med årene.

Politipensionisternes Landsforening tæller p.t. ca. 2.550 medlemmer, men der er potentiale til næsten det dobbelte, så det kan kun anbefales, bl.a. af ovennævnte

grunde, at melde sig ind. Et årsabonnement koster kr. 180,-

Som bekendt har Politiforbundet på Kongressen i maj måned 2021 vedtaget lovændringer, der betyder, at nuværende og kommende pensionerede kolleger kan blive medlemmer af Politiforbundet på to ordninger, Passiv og Passiv+.

Dette har skabt nogen usikkerhed om, hvad man skal beslutte sig for – både hos medlemmer af Landsforeningen og hos dem, der ikke er medlemmer.

Forholdene omkring disse medlemskaber er beskrevet andet steds, og Politipensionisternes Landsforening har besluttet, at det må være op til den enkelte, ud fra de informationer der er givet, at beslutte, hvorvidt man ønsker en af disse ordninger.

Det er imidlertid Landsforeningens holdning, at et tættere og mere styrket samarbejde med Politiforbundet kan blive en fordel for begge parter. Det er således Landsforeningens opfattelse, at et sådant samarbejde bl.a. vil styrke medlemsplejen, skabe et større medlemsgrundlag og derved styrke begge organisationers gennemslagskraft, bl.a. i relation til samarbejdspartnerne i CO10.

Der har indtil nu været afholdt to møder mellem Politiforbundet og Landsforeningen, og der er i denne fase udarbejdet et forslag til en samarbejdsaftale, der i øjeblikket ligger til vurdering i organisationernes respektive hovedbestyrelser.

Udnyt de muligheder der er, både som medlem af Politipensionisternes Landsforening og som medlem af Politiforbundet.

VÆRD AT VIDE

VI GRATULERER

25 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

13. MARTS 2022

Ktfm./T. Charlotte Sjølander
Myhre, Rigspolitiet

25 ÅRS POLITIJUBILÆUM

11. MARTS 2022

Pa. Klaus Hladka Jensen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

1. APRIL 2022

Pa. Niels Jørgen Billeskov,
Nordjyllands Politi

25 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. MARTS 2022

Pa. Kåre Gleerup Laustsen,
Københavns Vestegns
Politi

Pa. Michael Kristensen,
Midt- og Vestsjællands Politi

1. APRIL 2022

Pk. Poul Brix Bjerregaard,
Bornholms Politi

Pa. Claus Due Edelberth,
Fyns Politi

40 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

7. APRIL 2022

Ktfm./T. Belinda Skoubo
Christensen, Københavns Politi

40 ÅRS POLITIJUBILÆUM

18. MARTS 2022

Ktfm./T. Marianne Tønnesen,
Sydsjællands og Lolland-
Falsters Politi

1. APRIL 2022

Sektionsleder Claus Bardeleben,
Københavns Vestegns Politi

40 ÅRS STATSJUBILÆUM

1. MARTS 2022

Pa. Michael Fyrstman,
Midt- og Vestjyllands Politi

1. APRIL 2022

Pa. Knud Nørup,
Midt- og Vestjyllands Politi

Pa. Kim Meyer,
Syd- og Sønderjyllands Politi

16. APRIL 2022

Pa. Henning Keis,
Midt- og Vestsjællands Politi

Spec.kons. Michael Schnoor,
Nordsjællands Politi

25. APRIL 2022

Ka. Kristian Toft,
Syd- og Sønderjyllands Politi

**DANSK
POLITI**

Meget mere
end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud med det samme.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

*Følg os på Facebook:
Fagbladet dansk politi*

Twitter: @danskpoliti

Skal PFA passe godt på dig og din familie?

I PFA går pension og sundhed hånd i hånd. Derfor kan vi hjælpe dig, hvis du bliver syg, kommer til skade eller eksempelvis har symptomer på stress. PFA Helbredssikring giver dig mulighed for at komme hurtigt til undersøgelse og få behandling på hospitaler, klinikker og hos speciallæger. Dine børn er automatisk dækket, og din ægtefælle kan købe forsikringen til en fordelagtig pris.

Læs mere på politiforbundet.dk/helbredssikring

BOOK EN FERIEBOLIG

Årets lodtrækning af Politiforbundets ferieboliger er kørt, og du kan nu frit booke de resterende perioder helt frem til den 28. april 2023.

Interessen for at holde ferie i en af vores lækre ferieboliger har igen været overvældende. Der er derfor ikke mange ledige perioder i dette forår. Men er du klar til lidt langtidspanlægning, er der stadig gode muligheder for et ophold i efteråret eller foråret 2023.

Log på Bookhus via Politiforbundets hjemmeside og find et skønt hus, hvor du kan nyde et dejligt ophold.

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside

Unsplash og Thinkcreative

Redaktion

Nicolai Scharling, chefredaktør
Karina Bjørnholdt, journalist
Stine Svarre Gaardhøj, journalist

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Heino Kegel

Layout

ThinkCreative

Tryk Stibo

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline:

17. marts 2022

Redaktion og ekspedition

Gl. Kongevej 60,
1850 Frederiksberg
Telefon: 33 45 59 00
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk
www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.

Indlæg modtages kun
pr. e-mail på adressen:
blad@politiforbundet.dk

Undgå forkortelser.

Medsend gerne fotos – digitale
billeder skal være i tiff eller
jpg-format.

Anfør venligst stilling, navn og
tjenestested.

Godkendte indlæg redigeres i
det omfang, det er nødvendigt for
redaktionen. Men forfatteren vil
få besked derom.

Skifter du adresse?

Så husk at fortælle os det på
blad@politiforbundet.dk, så du
stadig kan modtage dit fagblad.

DANSK POLITI

Meget mere end et fagblad

Fagblad

Facebook

Twitter

www.dansk-politi.dk

I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud lige nu, og ikke først til bladets deadline.

Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.

Følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi

Twitter: @danskpoliti